INDOKOLÁSOK TÁRA

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE 2025. május 13., kedd

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

521
522
523
524
525
527
528
535
537
543
544
550
551
555
556
558
559

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a víziközmű-szolgáltatók és ellátásért felelősök adatszolgáltatási kötelezettségéről szólć
13/2019 (X. 4.) MFKH rendelet módosításáról szóló 3/2025 (V. 12.) MFKH rendelethez

564

Végső előterjesztői indokolás a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 31/A. § (4) bekezdése szerinti átmeneti díj meghatározására irányuló kérelemhez benyújtandó adatok köréről szóló 22/2023. (XII. 28.) MEKH rendelet módosításáról szóló 4/2025. (V. 12.) MEKH rendelethez

564

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a 30 év alatti anyák kedvezményéről szóló 2025. évi XIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A 30. életévük betöltése előtt gyermeket vállaló anyák munkából származó jövedelmeik tekintetében 2023. január 1. óta mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség alól. Ez a mentesség azonban csak jövedelemkorláthoz kötötten érvényesíthető, az adó alól mentesülő jövedelem éves szinten nem haladhatja meg a tárgyévet megelőző év július hónapjára vonatkozóan közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset és a jogosultsági hónapok szorzatának megfelelő összeget. További korlátot jelent az a szabály, hogy a kedvezmény csak a 2023. január 1-jét követően megszületett gyermekek esetében vehető figyelembe.

A korai gyermekvállalás ösztönzése, a gyermekneveléssel járó anyagi terhek csökkentése érdekében a törvényjavaslat benyújtói kezdeményezik, hogy 2026. január 1-jétől minden 30 év alatti anya a gyermek születésének időpontjától függetlenül jövedelemkorlát nélkül adómentességet élvezzen munkajövedelmei tekintetében.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A javaslat az Szja tv. alapján már 2023. január 1-jétől érvényesíthető adóalap-csökkentő kedvezmény feltételeit határozza meg a korábbi szabályozással lényegében azonos tartalommal. A kedvezmény azonban a munkajövedelmek tekintetében korlátlan, vagyis az Szja tv. szerinti összevont adóalap minden, a törvényben tételesen felsorolt munkajövedelem összegével csökkenthető.

A kedvezmény azokban a hónapokban vehető figyelembe, amelyben a 30 év alatti anya Szja tv. szerinti családi kedvezményre való jogosultsága fennáll. A kedvezmény legfeljebb annak az évnek az utolsó jogosultsági hónapjáig érvényesíthető, amely évben az anya betölti a 30. életévét.

A magánszemélyt megillető, de adóalap hiányában nem érvényesíthető családi kedvezmény családi járulékkedvezményként figyelembe vehető.

2. §

A rendelkezés meghatározza, hogy ki minősül 30 év alatti anyának. Eszerint 30 év alatti anya az a 30. életévét be nem töltött, gyermeket vállaló nő, akinek Szja tv. szerinti családi kedvezményre való jogosultsága magzatára, vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel a 30. életéve betöltését megelőző napig megnyílik.

3. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a törvényben nem szabályozott kérdésekben az Szja tv. és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.

5. §

Átmeneti rendelkezés, amely rögzíti, hogy a kedvezmény a 2025. december 31-ét követően megszerzett jövedelmek, munkaviszonyból származó jövedelem esetében 2025. december 31-ét követő időszakra elszámolt jövedelmek tekintetében alkalmazható.

Végső előterjesztői indokolás a két gyermeket nevelő anyák kedvezményéről szóló 2025. évi XIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvény célja az, hogy növelje a családok, különösen a gyermeket nevelő családok anyagi biztonságát, a demográfiai helyzet javítása érdekében gyermekek vállalására ösztönözze őket úgy, hogy ne kerüljenek rosszabb anyagi helyzetbe azokkal szemben, akik nem vállalnak gyermeket. Szükséges azon anyák megbecsülésének kifejezése is, akik már felnevelték gyermekeiket, hasznos tagokat adva társadalmunknak.

Ennek érdekében a törvényjavaslat benyújtói kezdeményezik, hogy a kétgyermekes anyák is életük végéig mentesüljenek – a négy vagy több gyermeket nevelőkhöz, illetve a háromgyermekes anyákhoz hasonlóan – munkajövedelmeik tekintetében a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség alól. A kedvezmény az anyák életkorától függően négy lépcsőben kerül bevezetésre, a 2029. évtől vonatkozik majd minden kétgyermekes anyára.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A javaslat tovább bővíti a gyermeket nevelő anyák kedvezményének érvényesítésére jogosult anyák körét: a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményére vonatkozó, jelenleg hatályos feltételekkel megegyező feltételek mellett új kedvezményt vezet be a két gyermeket nevelő vagy a gyermekeket már felnevelt anyák részére is.

A kedvezmény adóalap-csökkentő kedvezményként a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti összevont adóalapból történő levonással érvényesíthető: a levonható, jellemzően munkával szerzett jövedelmeket a törvény tételes felsorolással állapítja meg. Ide tartoznak különösen a munkaviszonyból, megbízásos jogviszonyból, az egyéni vállalkozásból, a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelmek. A kedvezmény szempontjából a nem munkával szerzett, egyéb jövedelmek nem vehetőek figyelembe, ilyen például az ingatlan-bérbeadásból származó jövedelem és a tőkejövedelmek.

A két gyermeket nevelő anyát megillető, de adóalap hiányában nem érvényesíthető családi kedvezmény családi járulékkedvezményként figyelembe vehető.

2. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a törvényben nem szabályozott kérdésekben az Szja tv. és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

3.§

Hatályba léptető rendelkezés.

4. §

Átmeneti rendelkezés, amely rögzíti, hogy a két gyermeket nevelő anyák kedvezményének érvényesíthetősége négy lépcsőben kerül bevezetésre: 2026. január 1-jétől a 40. életévüket még be nem töltött anyák, 2027. január 1-jétől az 50. életévüket még be nem töltött anyák, 2028. január 1-jétől a 60. életévüket még be nem töltött anyák mentesülnek a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség alól. A kétgyermekes anyák teljes élethosszig tartó mentessége 2029. január 1-jétől valósul meg.

Végső előterjesztői indokolás a három gyermeket nevelő anyák kedvezményéről szóló 2025. évi XV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvény célja az, hogy növelje a családok, különösen a gyermeket nevelő családok anyagi biztonságát, a demográfiai helyzet javítása érdekében gyermekek vállalására ösztönözze őket úgy, hogy ne kerüljenek rosszabb anyagi helyzetbe azokkal szemben, akik nem vállalnak gyermeket. Szükséges azon anyák megbecsülésének kifejezése is, akik már felnevelték gyermekeiket, elismerve az ezzel járó erőfeszítéseiket.

Ennek érdekében a törvényjavaslat benyújtói kezdeményezik, hogy – a négy vagy több gyermeket nevelő anyákhoz hasonlóan – a háromgyermekes anyák is mentesüljenek munkajövedelmeik tekintetében életük végéig a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség alól.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A javaslat a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezményének jelenleg hatályos feltételeivel megegyező feltételek mellett új kedvezményt vezet be a három gyermeket nevelő vagy már felnevelt anyák részére.

A kedvezmény adóalap-csökkentő kedvezményként a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti összevont adóalapból történő levonással érvényesíthető: a levonható, jellemzően munkával szerzett jövedelmeket a törvény tételes felsorolással állapítja meg. Ide tartoznak különösen a munkaviszonyból, megbízásos jogviszonyból, az egyéni vállalkozásból, a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelmek. A kedvezmény szempontjából a nem munkával szerzett, egyéb jövedelmek nem vehetőek figyelembe, ilyen például az ingatlan-bérbeadásból származó jövedelem és a tőkejövedelmek.

A háromgyermekes anyák munkából származó jövedelmeikre 2025. október 1-jétől érvényesíthetik az adómenteséget.

A három gyermeket nevelő anyát megillető, de adóalap hiányában nem érvényesíthető családi kedvezmény családi járulékkedvezményként figyelembe vehető.

2. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a törvényben nem szabályozott kérdésekben az Szja tv. és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

3.§

Hatályba léptető rendelkezés.

4. §

Átmeneti rendelkezés, amely rögzíti, hogy a három gyermeket nevelő anyák kedvezményét az arra jogosult anya a 2025. szeptember 30. után megszerzett jövedelmei, munkaviszonyból származó jövedelem esetén a 2025. szeptember 30. utáni időszakra elszámolt jövedelmei tekintetében érvényesítheti.

Végső előterjesztői indokolás a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj és az örökbefogadói díj kedvezményéről szóló 2025. évi XVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A családbarát politika újabb intézkedéseként a törvény a gyermeknevelés kezdeti időszakában járó ellátásokat, a csecsemőgondozási díjat (a továbbiakban: CSED), a gyermekgondozási díjat (a továbbiakban: GYED) és az örökbefogadás esetén a CSED-hez hasonló szerepet betöltő örökbefogadói díjat is mentesíti a személyi jövedelemadó alól annak érdekében, hogy a kisgyermeket vállaló családok anyagi biztonságát erősítse.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A rendelkezés új adóalap-csökkentő kedvezményt vezet be, amely alapján adómentessé válik a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvényben meghatározott CSED, GYED és örökbefogadói díj. A szabály értelmében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti összevont adóalap az említett ellátások összegével csökkenthető. Ha a magánszemély egyidejűleg többféle ellátásban is részesül, a kedvezmény mindegyik ellátás után érvényesíthető.

A CSED-et a gyermek születésére tekintettel 24 hétig kaphatja az anya (bizonyos esetekben más személy), amennyiben a megelőző két naptári évben legalább 365 napig biztosított volt, míg a GYED ugyanezen feltétellel a gyermek kétéves koráig jár. Örökbefogadói díjat a kétévesnél (ikergyermekek esetén háromévesnél) idősebb gyermeket örökbefogadó biztosított szülő részére állapítanak meg, ha rendelkezik az előírt előzetes biztosítási idővel. A CSED és az örökbefogadói díj után nem kell sem társadalombiztosítási járulékot, sem pedig nyugdíjjárulékot fizetni, így az adómentesség bevezetésével ezen ellátások teljes összegét megkapja a jogosult, azt semmilyen közteher nem terheli. A GYED adómentessé tételével ezt az ellátást már csak 10 százalék nyugdíjjárulék terheli.

A magánszemélyt megillető, de adóalap hiányában nem érvényesíthető családi kedvezmény családi járulékkedvezményként figyelembe vehető.

2. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a törvényben nem szabályozott kérdésekben az Szja tv. és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

3.§

Átmeneti rendelkezés, amely rögzíti, hogy a kedvezmény a 2025. június 30-át követően folyósított CSED, GYED és örökbefogadói díj tekintetében alkalmazható.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.		

Végső előterjesztői indokolás a gyermekek egészségének megőrzéséről szóló 2025. évi XVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Táplálkozás-egészségügyi szempontból kedvezőtlen tendencia, hogy napjainkban a fiatalok többsége divatosnak tartja az energiaital fogyasztást, szinte üdítőitalként tekint a megnyerő ízű energiaitalokra, amelyeket korlátlanul fogyaszt, figyelmen kívül hagyva azok koffein tartalmát, amely az egyéni érzékenységtől függően akár súlyosabb tüneteket is kiválthat. Ennek következtében a 18 év alatti korosztályban folyamatosan növekszik az energiaitalt fogyasztók aránya, a közelmúltban készült felmérések szerint a középiskolás és felső tagozatos diákok 10 százaléka napi rendszerességgel fogyaszt energiaitalt. Az elmúlt években több száz olyan eset volt, amikor energiaital túlfogyasztása kapcsán fiatalok orvosi ellátásra szorultak. A Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központhoz 2011. november 1-je óta közel ötszáz bejelentés érkezett az energiaital-fogyasztással összefüggő eseményekről, rosszullétekről, kellemetlen tünetekről. A bejelentett események 26 százaléka lányokat, 74 százaléka pedig fiúkat érintett. Az adatok alapján megállapításra került, hogy a tünetekkel, rosszullétekkel érintettek 74 százaléka 18 év alatti fiatal, közülük is a 15–16 éves korosztályból kerültek ki a legtöbben. Az elfogyasztott energiaital mennyisége személyenként 1 deciliter és 2,5 liter között változott. Az energiaitalt 22 százalékban alkohollal együtt fogyasztották. A bejelentett eseteknél az energiaital fogyasztásának helyszíneként 40 százalékban az otthont, 23 százalékban az iskolát, mindössze 8 százalékban szórakozóhelyet, a fennmaradó százalékban egyéb helyet (tömegközlekedési eszköz, utca, munkahely, baráti társaság) jelöltek meg. A probléma súlyosságát mutatja, hogy a bejelentések nagy része (70 százalék) során valóban szükség volt az egészségügyi ellátó rendszer igénybe vételére, így a mentőszolgálat, az orvosi ügyeletek, valamint a kórházak beavatkozására.

A rendelkezésre álló szakértői álláspontok (Magyar Kardiológusok Társasága, Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ) egybehangzók abban a tekintetben, hogy a fiatalok túlzott energiaital fogyasztása szívés érrendszerre gyakorolt hatása következtében jelentős egészségügyi veszélyt jelent. A koffein a váz és a szívizom működését fokozza, vízhajtó hatású, emiatt a vitaminok és ásványi anyagok 60 százaléka kiürül a szervezetből. Ennek következtében az immunrendszer is legyengülhet, ez pedig további egészségügyi problémákhoz vezethet. A légzőrendszer munkájára is hat, emeli a pulzusszámot és a vérnyomást, tehát az egész szervezetet egy fokozottabb reakciókészségű állapotba helyezi. A nagy mennyiségű koffein fogyasztása előidézheti a koffeintúladagolás tüneteit: erős hányingert, hányást, mellkasi fájdalmat, szapora pulzust, nyugtalanságot, álmatlanságot, esetenként pánikrohamot is. Azoknál, akik nem szoktak a koffein tartalmú italok fogyasztásához, a túladagolás akár halálhoz is vezethet. Az energiaital és az alkohol együttes fogyasztása végleges károsodást okozhat a májban, a szívben, és a vesében is. Mindkettő dehidratál, ezért ilyenkor az alkohol mérgezőhatása is sokkal erőteljesebben

jelentkezik, ami akár halálos kimenetelű lehet. Mivel az energiaital serkentőleg hat, az alkohol pedig épp ellenkező hatást vált ki, e kettő együtt a kontroll és a helyzetfelismerés elvesztését okozza.

A Gyermekkardiológusok Európai Társasága képviselői szerint egyre több páciensük kórházi kezelésre szorul a túladagolás miatt. A Társaság a fenti veszélyek miatt szeretné elérni, hogy a kiskorúaknak Európa-szerte megtiltsák az energiaitalok árusítását. Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság adatai szerint már tíz év alatti gyermekek is fogyasztanak energiaitalt.

A javaslat a fentiekre figyelemmel – a fiatalok egészsége védelme érdekében – olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a fiatalok energiaital fogyasztásának a mérséklésére irányulnak.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A javaslat kimondja, hogy tilos tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére energiaitalt értékesíteni, illetve kiszolgálni.

2. §

A módosítás értelmében az energiaital forgalmazása szabályainak megsértőire ugyanazok a szankciók vonatkoznak mint az alkoholtartalmú ital, a dohánytermék, illetve a szexuális termék értékesítésére vonatkozó szabályok megszegőire.

3.§

A gyermekek egészségének védelme, valamint a tudatos fogyasztói magatartás elősegítése érdekében külön kormányrendeletben meghatározott energiaitalok fognak a törvény hatály alá tartozni. Az ehhez szükséges felhatalmazó rendelkezést állapítja meg a módosítás.

4. §

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény jogharmonizációs záradékának kiegészítése szükséges.

5. §

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 16/A. § (1a) bekezdésének és 55. § (5) bekezdésének szolgáltatási notifikációs bejelentése megtörténtéről szóló rendelkezés.

6. §

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 16/A. § (1a) bekezdésének és 55. § (5) bekezdésének műszaki notifikációs bejelentése megtörténtéről szóló rendelkezés.

7.§

Hatálybaléptető rendelkezés.

8. §

Az Európai Unió jogának való megfelelést szolgáló rendelkezés és a szolgáltatási notifikációs bejelentés megtörténtéről szóló rendelkezés.

9. §

Műszaki notifikációs bejelentés megtörténtéről szóló rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az automata bankjegykiadó gépek telepítéséről szóló 2025. évi XVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A lakosság készpénzellátása kiemelt fontosságú, így az ütemezett ATM-telepítés a lakosság hozzáférését segíti elő a készpénzhez. Az ATM-ek telepítése meghatározott technikai és műszaki paraméterek mentén zajlik, ugyanakkor megfelelő helyszínen, a lakosság széles tömegei által minél egyszerűbben, kényelmesen és védetten kell, hogy elérhetőek, használhatóak legyenek. Ehhez további részletszabályok megalkotása szükséges. Az ATM-ek telepítése és működtetése hosszú távú feladatot és költségeket jelent, a telepítendő ATM-ek viszonylatában földrajzi orientációval kell a Magyar Nemzeti Banknak segítenie a szolgáltatók telepítési műveleteit, hogy az hatékony és megfelelő tudjon lenni.

Annak érdekében, hogy a szabályok betartatása kellően eredményes legyen, a hatóság számára eszközöket kell adni a szankciók biztosítása által.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A törvényjavaslat által használt egyes fogalmak meghatározása.

2. §

E szakasz alapján – fizetési számláról történő készpénzkifizetést lehetővé tevő szolgáltatás biztosítása érdekében – a fizetési számla vezetése, és készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátása szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató köteles biztosítani a fogyasztónak minősülő számlatulajdonosok számára a készpénzfelvételi szolgáltatást bármely településen.

A törvényjavaslat előírja, hogy a fizetési számláról történő készpénzkifizetést lehetővé tevő szolgáltatás településenkénti biztosítását automata bankjegykiadó géppel, azaz ATM-mel kell teljesíteni. Ugyanakkor a törvényjavaslat azt is tartalmazza, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók megállapodhatnak abban, hogy az ATM-et közösen telepítik és üzemeltetik. A javaslat ezzel összefüggésben azonban azt is kimondja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók ilyen irányú megállapodása nem sértheti a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvényt.

A törvényjavaslat a települési önkormányzatokat kötelezi arra, hogy a fenti szolgáltatás biztosítása céljából ingyenesen megfelelő helyszínt biztosítsanak, és a feltételek kialakításában együttműködjenek a pénzforgalmi szolgáltatóval. A megfelelő helyszín vonatkozásában a műszaki, technikai, hozzáférési, elérési feltételeket miniszteri rendelet fogja megállapítani. A pénzforgalmi szolgáltató abban az esetben is köteles fizetési számláról történő készpénzkifizetést lehetővé tevő szolgáltatás településenkénti biztosítását teljesíteni, ha az önkormányzat nem tudja biztosítani a feltételeket.

Ha a pénzforgalmi szolgáltató a fenti kötelezettségeit megsérti, jogkövetkezményként a Magyar Nemzeti Bank a pénzforgalmi szolgáltatóval szemben – a központi költségvetés központi bevételét képező – kétmillió forinttól kétszázmillió forintig terjedő bírságot szab ki. Ha a jogsértés a bírságkiszabást követően továbbra is fennáll, a Magyar Nemzeti Bank ismételt bírságot szab ki, amely minden ismételt kiszabással növekszik.

3.§

E szakasz alapján az ATM-et üzemeltető hitelintézet a törvényjavaslat hatálybalépésekor már meglévő automata üzemeltetését, valamint bankfiók fizetési számláról történő készpénz kifizetési szolgáltatását nem szüntetheti meg. A korlátozás alól kivételt képeznek a már meglévő automaták cseréi.

Ha a fenti megszüntetési tilalmat egy üzemeltető megszegné, a Magyar Nemzeti Bank az üzemeltetővel szemben kétmillió forinttól kétszázmillió forintig terjedő bírságot szab ki.

4. §

A pénzforgalmi szolgáltatók az ATM telepítési kötelezettségüket az e törvény felhatalmazása alapján kiadandó jogszabályok figyelembevételével látják el. A pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletben szabályozza az ATM telepítések megvalósításának ütemezését, és az önkormányzatok által biztosítandó ingatlan vagy ingatlanrészek műszaki, technikai, hozzáférési, elérési feltételeit.

Az MNB elnöke felhatalmazást kap arra, hogy – a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos jogkörében eljárva – rendeletben állapítsa meg a pénzforgalmi szolgáltatók e törvény szerinti teherviselésének, költségeinek megosztására, a telepítés szempontrendszerére – ideértve a kötelezett pénzforgalmi szolgáltató településenként való meghatározását is – vonatkozó részletes szabályokat.

5. §

Hatályba léptető rendelkezések.

6.§

Jelenleg a Magyarországon elhelyezett automata bankjegykiadó gépből készpénz-helyettesítő fizetési eszköz útján fizetési számláról történő készpénzfelvétel fizetési műveleti értékhatárának felső mértéke műveletenként hetvenötezer forintnál alacsonyabb összeg nem lehet. A törvényjavaslat felemeli a felső mértéket műveletenként százötvenezer forintra.

A készpénzfelvétel napi limitje keretszerződés alapján százötvenezer forintnál alacsonyabb értékben is meg lehet határozva, ha egyébként a fogyasztó jogosult a készpénzfelvételi limitet a készpénzfelvétel napjára vonatkozóan legalább százötvenezer forintra megemelni.

Végső előterjesztői indokolás

a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kormány zéró toleranciát hirdetett a kábítószerek ellen. A tudatmódosító szerek terjedése egyre több embert, egyre fiatalabb korosztályt, már a gyermekeket is veszélyezteti. A kábítószer köztudottan súlyosan károsítja az egészséget, megöli az embereket, családokat tesz tönkre, bűncselekményekhez, balesetekhez, a közbiztonság általános romlásához, valamint tragédiákhoz vezet. Ezért cél a kábítószer és az illegális tudatmódosító szerek használatának, terjesztésének és népszerűsítésének teljes felszámolása.

A törvénymódosítások a kábítószer kereskedelem, terjesztés és fogyasztás elleni hatékonyabb fellépés jogszabályi környezetét teremtik meg, többek között a rendészeti és büntetőjogi intézkedésekhez, és a kiskorúak védelméhez szükséges jogszabályok szigorításával.

Ez az indokolás a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján az Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló törvény egyes elemeit tekintve új alapokra helyezi, illetve további vívmányokkal egészíti ki a kábítószerekkel és az illegális tudatmódosító anyagokkal szemben folytatott küzdelem terén jelenleg rendelkezésre álló jogi eszköztárat.

Ennek részeként újonnan szükséges meghonosítani a jogrendszerben a kábítószerek forgalmazására szakosodott külföldi weboldalak magyarországi elérésének a hatósági úton történő korlátozásához – vagyis az erre vonatkozó elektronikus adatokhoz való hozzáférés megakadályozásához ("blokkolásához") – szükséges jogintézményi kereteket.

A "kábítószernek" minősülő anyagok kereskedelme és az ehhez történő segítségnyújtás bűncselekmény, amely tevékenységek gyanúja esetén büntetőeljárást kell indítani. A jogsértő internetes tartalmak "blokkoláshoz" szükséges jogi eszköztár a büntetőeljárás keretei között jelenleg is adott, a "blokkolás" lehetőségét ezért kizárólag azokban az esetekben kell újonnan megteremteni, amikor a rendelkezésre álló információk nem elegendőek a büntetőeljárás megindításához, illetőleg a tevékenységért felelős jogalany nem áll magyarországi joghatóság alatt vagy a büntetőeljárás vele szemben történő megindítását a szükséges jogi feltételek hiánya kizárja.

A kábítószer-kereskedelemmel összefüggő internetes tartalmakhoz történő magyarországi hozzáférés "blokkolásának" az alapját a fentiekből következően nem képezheti az a körülmény, hogy a kifogásolt internetes tartalom hozzáférhetővé tétele vagy közzététele bűncselekményt valósít meg, ebben az esetben ugyanis a büntetőeljárás megindításának lenne helye a bűnüldöző szervek tevékenységét meghatározó hivatalbóliság elve alapján.

A kifogásolt internetes tartalmak "blokkolása" továbbá az ott megjelenített tartalom hozzáférhetővé tételének vagy közzétételének a "jogellenes" voltán sem alapulhat, hiszen ugyanez a tevékenység a tartalomszolgáltató személyes joga, a honossága szerinti állam belső joga, illetve a nemzetközi jog irányadó előírásai alapján akár megengedett tevékenységnek is minősülhet, a magyar állam joghatóságának alárendelt fél érintettségének a hiányában ennélfogya a hazai jogi szabályozás szempontjából sem feltétlenül valósít meg bármiféle jogsértést.

A "blokkolás" tárgybeli alapját ennélfogva kizárólag az a körülmény képezheti, miszerint az interneten közzétett tartalom hozzáférhetővé tétele vagy közzététele "lehetőséget teremt a kábítószerként kínált terméknek a külföldről Magyarország területére irányuló szolgáltatásnyújtás keretében történő megszerzésére".

Mindez a "bűnüldözési szemléletű" szabályozás esetében megszokottaktól merőben eltérő szabályozási logika és hatósági gyakorlat meghonosítását feltételezi, hiszen amíg a bűnüldöző szervek hatósági fellépését kizárólag az adott termék kábítószerként való szakértői azonosításának a megtörténte – illetőleg az e lehetőségre vonatkozó gyanú fennállása – alapozhatja meg, addig az internetes tartalom "blokkolásának" alapjául valamennyi esetben azon körülménynek kell szolgálnia, miszerint az érintett internetes tartalom elérhetővé tétele annak információtartalma alapján a – Magyarországon tiltott – kábítószerként azonosítható anyagokhoz történő hozzáférés lehetőségét hordozza.

A fentiekhez hasonló célt szolgáló mechanizmusok a hazai jogrendszerben jelenleg is léteznek, például a tiltott szerencsejátékok, az illegális dohánytermékek, illetve a hamis gyógyszerek kereskedelmének a hatósági felügyelete terén.

Ezekben az esetekben a hatósági részről jogsértőként azonosított tartalmak "blokkolása" jellemzően két lépésben valósul meg. Első lépésként az erre kijelölt hatóság dönt az adott internetes tartalom jogsértő voltának a megállapításáról és az érintett weboldal(ak) "blokkolásának" a hatósági határozatban történő elrendeléséről. Második lépésként a hozzáférhetetlenné tételt elrendelő hatóság elektronikus úton megküldött értesítése alapján a hatóságnak az elektronikus adat hozzáférhetetlenné tételéről szóló rendelkezését – kizárólag elektronikus úton – a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság (NMHH) közli a hozzáférést biztosító elektronikus hírközlési szolgáltatókkal, továbbá az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvényben (Eht.) meghatározott esetben és módon közreműködik az elektronikus adat ideiglenes és végleges hozzáférhetetlenné tételében.

A tiltott szerencsejátékok esetében már meglévő e szabályozási modellt alapul véve a jelen keretek között végrehajtott törvénymódosítás a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (Rtv.) is meghonosítja az elektronikus adat hozzáférhetetlenné tételének és ideiglenes hozzáférhetetlenné tételének a jogintézményeit, kellően hathatós jogi eszközöket adva ezáltal a rendőrség kezébe a kábítószerként kínált termék megszerzésére lehetőséget teremtő internetes tartalmakhoz való magyarországi hozzáférés hatósági úton történő kiküszöböléséhez. A "blokkolás" ilyen esetben az erről szóló döntésnek a jogsértő tevékenységet végzővel történő közlésére való tekintet nélkül, azonnal végrehajtható.

A kábítószerként kínált termék megszerzésének a lehetőségét hordozó, az elektronikus hírközlő hálózat útján közzétett – Magyarországon elérhető – adatok hozzáférhetetlenné tételét a rendőrség az erre irányuló közigazgatási hatósági eljárás keretei között meghozott határozatával rendeli el, amely határozat kötelezettje valamennyi elektronikus hírközlési szolgáltató.

Az NMHH az Eht. alapján szervezi és ellenőrzi az elektronikus hírközlő hálózat útján közzétett adat rendőrség által elrendelt hozzáférhetetlenné tételének végrehajtását.

A törvény a hozzáférhetetlenné tétel ideiglenes intézkedésként történő végrehajtását is lehetővé teszi abban az esetben, ha a rendőrség a hozzáférhetetlenné tétel elrendelésére okot adó tevékenység megvalósulását észleli és a tevékenység folytatásának megszakítása érdekében az azonnali beavatkozás elkerülhetetlen.

Az Rtv. jelen keretek között végrehajtott módosítása mindemellett továbbá az elektronikus adat hozzáférhetetlenné tételéhez és ideiglenes hozzáférhetetlenné tételéhez kapcsolódó különös eljárási szabályok törvénybeiktatásáról is gondoskodik, ennek során a hatóság fellépésére okot adó tevékenység Magyarországon kívüli eredetéből származó sajátos szabályozási igényeket is szem előtt tartva.

2-5.§

Az Rtv. módosítása a rendőrség általi biztonsági intézkedés és közbiztonsági őrizetbe vétel újabb esetkörét kívánja megteremteni a kábítószer vagy az új pszichoaktív anyag hatása alatt álló személyekkel szemben, ha a szóban forgó intézkedés foganatosítása az önveszélyes állapot, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében szükséges, és a közbiztonsági őrizetbe vételre a már ez idáig is létezett törvényi jogcímek alapján nincs jogszerű lehetőség. Biztonsági intézkedésként a rendőr az érintett vagy más élete, testi épsége, illetve egészsége megóvása érdekében intézkedik a közterületen vagy nyilvános helyen tartózkodó, önkívületben lévő, erősen ittas, bódult, illetve módosult tudatállapotban lévő személynek a lakására, kijózanító állomásra vagy egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetve szállíttatásáról.

Garanciális megfontolások konklúziójaképpen az intézkedés alkalmazhatóságát a törvény valamennyi esetben a befolyásolt állapot orvos általi megállapításától teszi függővé, szakértői kézbe helyezve ezáltal a kábítószer vagy pszichoaktív anyag által okozott bódultságnak, illetve tudatmódosult állapotnak az alkoholos befolyásoltságtól történő elhatárolását.

A közbiztonsági őrizet ez idáig is létezett alakzataihoz igazodva az intézkedés megengedett tartamát a törvény az újabb esetkör tekintetében is a lehető legrövidebb időre korlátozza, deklarálva, hogy a tudatmódosító szer hatása álló személlyel szemben elrendelt őrizet tartama nem haladhatja meg az intézkedés elrendelésére okot adó állapot fennálltának tartamát. A befolyásolt állapot elmúltával – de az érintett állapotától függetlenül legkésőbb az elrendeléstől számított 72 óra elteltével – az intézkedés alá vont személy haladéktalan szabadon bocsátásáról kell gondoskodni minden olyan esetben, amikor nincs helye a szabálysértési eljárás vagy a büntetőeljárás keretében foganatosított kényszerintézkedés elrendelésének.

6. §

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 24. §-ának új (2) bekezdése a kezelőorvos kötelezettségévé teszi a törvényes képviselő értesítését abban az esetben, ha a kiskorú személy kezelése során ennek kábítószeres befolyásoltságáról szerez tudomást. E tájékoztatásból a törvényes képviselő a 16. életévét betöltött kiskorú nyilatkozata alapján sem zárható ki.

7.§

A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontjának a módosítása a működéssel összefüggő bűncselekmény-elkövetés miatt közbiztonsági érdekből a jegyző által történő ideiglenes üzletbezárás lehetőségét a kábítószerekkel és az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos valamennyi releváns bűncselekményre kiterjeszti.

A kábítószer-bűncselekményekre vonatkozó törvényi rendelkezések szigorításának a jegyében ugyanakkor a módosuló szabályozás az ez utóbbi körbe tartozó bűncselekmények esetében a bezárásról szóló döntéshozatal során – a törvényben meghatározott feltételek teljesülése esetén – kizárja a mérlegelés lehetőségét. Az ideiglenes bezárást így kötelező módon el kell rendelni abban az esetben, ha az üzlet működésével összefüggésben egy éven belül legalább második alkalommal követnek el kábítószer-bűncselekményt. Ilyen esetben a kötelezően elrendelt ideiglenes bezárás tartama nem lehet kevesebb hat hónapnál, ugyanakkor nem haladhatja meg az egy évet.

Az 5. § új (1a) bekezdéseként beépülő rendelkezés mindemellett előírja az ideiglenes bezárás tényét és az erre okot adó kábítószer-bűncselekmény megjelölését tartalmazó írásos tájékoztató közforgalmú üzletbejáratokon – kívülről is jól látható, valamint az illetéktelen személyek által hozzáférhetetlen módon – történő, az ideiglenes bezárás teljes tartamára szóló kötelező elhelyezését.

8. §

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítása hatályon kívül helyezni rendeli az "Új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés" elnevezésű szabálysértési tényállást, miután annak elkövetési magatartása beleolvad az egyidejűleg törvénybeiktatandó újabb bűncselekményi tényállásokba, szükségtelenné téve ezáltal az e körbe tartozó magatartások szabálysértésként történő szankcionálását.

9. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 38. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés új f) ponttal történő kiegészítésnek a célja az, hogy a kábítószer-kereskedői magatartások minél szigorúbb elbírálás alá kerüljenek, az ez idáig hatályban volt szabályozás ugyanakkor csak a többszörös visszaesőkre, illetve az erőszakos többszörös visszaesőkre vonatkozóan határozott meg kizáró rendelkezést a feltételes szabadságra bocsáthatóság tekintetében. Indokolt ezért, hogy már két ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmény elkövetése esetén, különös visszaesőként is ki lehessen zárni az elkövetőt a feltételes szabadság lehetőségéből.

10.§

Jelentős speciális és generális preventív hatással jár a kereskedői típusú kábítószer-bűncselekmények elkövetőivel kapcsolatban alkalmazható elkobzás és vagyonelkobzás hatályának a kiterjesztése. Magának a bűncselekmény elkövetésének az alapvető mozgatórugója a vagyoni haszonszerzés, azonban ha az elkövető a bűnözői tevékenység célját és eredményét jelentő anyagi jellegű eredményeket teljes körűen elveszíti, úgy mindezt valódi büntetésként fogja megélni, ami ráadásul társadalmi szinten is komoly visszatartó erővel bír, továbbá az állampolgárok igazságérzetén is jelentősen javít.

Ennek megfelelően a Btk. 72. §-ának újonnan beépülő (2a) bekezdése lehetővé teszi a kábítószer vagy új pszichoaktív anyag kereskedelme során használt valamennyi dolognak – köztük különösen a kábítószer, az új pszichoaktív anyag, illetve az egyéb tudatmódosító szer szállítására, tárolására alkalmazott járműnek, az illegális anyagok tárolására, feldolgozására, értékesítésére való előkészítésre használt eszközöknek és berendezéseknek, valamint a tárolásra, feldolgozásra, elrejtésére használt ingatlanoknak – az elkobzását.

11-12. §, 19-25. §

A kábítószer-fogyasztás, illetve az ahhoz szükséges anyagi javak jogellenes előteremtését célzó bűnelkövetés szigorúbb szankcionálása érdekében a törvény az illegális tudatmódosítószerekhez kapcsolódó újabb minősített esetekkel egészíti ki a módosult tudatállapot fennállása alatt, illetve az anyagi fedezet jogellenes megteremtése érdekében tipikusan elkövetni szokásos bűncselekmények körét, egyes esetekben a szabálysértési alakzatot bűncselekményi tényállássá "felminősítő" körülményként nevesítve a kábítószerrel és az illegális tudatmódosító szerekkel összefüggésben megvalósuló elkövetést.

13-16. §

1. A Btk.-ban szereplő kábítószer-bűncselekmények részbeni újraalkotásának elsődleges célja az egyrészt a kábítószerekkel, másrészt az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények büntetőjogi fenyegetettsége terén ez idáig fennállott különbségek megszüntetése. Ennek eredményeképpen tehát a kétféle körbe tartozó illegális szerekkel mint elkövetési tárgyakkal történő visszaélés a továbbiakban azonos tényállási keretek között válik elbírálhatóvá, illetve azonos büntetési tételekkel lesz sújtható.

A módosítás eredményeképpen korlátlanul enyhíthetővé válik azon kábítószer-fogyasztók büntetése, akik hajlandóak megnevezni a hatóság előtt a terjesztőként, illetve kereskedőként közreműködő személyeket.

Mindez a meglévő "kábítószeres tényállások" korábbiaktól részben eltérő logikájú és szerkezeti felépítésű ismételt törvénybeiktatását feltételezi, aminek megfelelően a különböző magatartásfajtákat szankcionálni hivatott egyes tényállások korábbi elnevezése is megváltozik.

2. Az egyes tényállások újraalkotása mellett a módosítás egyúttal az elterelés jogintézményének az alkalmazási feltételeit is leszűkíti annak érdekében, hogy az e lehetőség igénybevételével járó felelősség- és büntetéscsökkenés a továbbiakban ne ösztönözzön az illegális szerek büntetőjogi következmények nélküli fogyasztására.

Ennek érdekében a módosuló szabályozás az elterelés lehetőségét a továbbiakban kizárólag a kábítószert értékesítő személy kilétének a megállapítását lehetővé tevő, illetve az elkövetés körülményeit a hatóság előtt feltáró személyek számára tartja fenn, továbbá deklarálja, hogy e lehetőséggel ugyanazon személy legfeljebb két alkalommal élhet: ezt követően valamennyi esetben a szigorúbb büntetőjogi felelősségre vonással kell számolni.

A Btk. 180. § (1) bekezdésének a jelen törvénymódosítás keretében megállapított c) pontjaként rögzített előírás tehát az elterelés alkalmazhatóságának egyik részfeltételeként azt kívánja meg az érintettől, hogy a terhére rótt bűncselekmény elkövetésével összefüggő valamennyi releváns körülményt a saját legjobb ismereteinek megfelelő valóságtartalommal hozza a hatóság tudomására. Az a személy ezzel szemben, aki az elterelés jogintézménye kínálta kedvezőbb elbírálás reményében mást szándékosan valótlanul nevez meg a bűncselekményben érintett személyként, a Btk. 268. §-ába ütköző hamis vád bűntettét követi el.

Azon túlmenően, hogy segítséget nyújt a drogfogyasztó számára a káros szenvedélyről történő leszokáshoz, e módosítás egyúttal a bűnüldözői tevékenység eredményességét is elősegíti.

3. A Btk. e körben végrehajtott módosítás a fentiek mellett újonnan teremti meg a kitiltás büntetés kábítószer-kereskedőkkel szemben történő alkalmazásának a törvényi lehetőségét is.

17-18.§

A meglévő kábítószer-bűncselekmények körét a módosítás kiegészíti a "Tudatmódosító anyaggal visszaélés" elnevezésű újabb tényállással, amely a kábítószernek nem minősülő, nem emberi fogyasztásra szánt anyagok kóros élvezetszerzés céljából történő kínálását, átadását, forgalomba hozatalát és kereskedelmét hivatott két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűntettként szankcionálni.

A tényállás szövegében rögzített "ha más bűncselekmény nem valósul meg" kitétel alkalmazásának köszönhetően az újabb tényállás alkalmazási köre nem fog kiterjedni a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószerek 1. vagy 2. jegyzékén nevesített, 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő, illetve 3. mellékletében meghatározott "klasszikus" kábítószerekre, hanem csupán a tudatmódosító anyagok azon további fajtáira, amelyek a bódult, illetve a módosult tudatállapot előidézésére alkalmas, nem emberi fogyasztásra

szánt – adott esetben más szer hozzáadásával vagy a szerkezetük átalakításával előállított – anyagok köréből kerülnek ki.

A büntetés két év helyett három évig terjedő szabadságvesztés abban az esetben, ha a bűncselekmény elkövetésével a kábítószer több mint tíz személy számára válik hozzáférhetővé. Ezen utóbbi, szigorúbban büntetendő esetkör ilyen szövegezésű beiktatását az a körülmény teszi szükségessé, miszerint a 78/2022. (XII. 28.) BM rendeletben nem nevesített tudatmódosító anyagok esetében a "csekély mennyiség" mértéke – a "klasszikus" kábítószerekkel ellentétben – nem állapítható meg egzakt módon, a súlyosabb megítélést feltételező nagyobb mennyiség meghatározása során ezért az illegális anyag mennyisége helyett kizárólag az ahhoz hozzáférő személyek számát lehetséges alapul venni.

A tényállás harmadik fordulata szerint bűntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő az az elkövető, aki abból a célból, hogy a kóros élvezetéhez másnak segítséget nyújtson, kábítószert forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, feltéve ebben az esetben is, hogy a cselekmény elkövetése nyomán más bűncselekmény – pl. a Btk. 176. §-ába ütköző kábítószer-kereskedelem – nem valósul meg.

26. §

A törvény alapvetően változtat a hatályos Btk. "kábítószer" fogalmának a normatív tartalmán, amely fogalom az új szabályozás szerint három különböző elemből épül fel. Továbbra is kábítószernek minősülnek az előzőleg hatályban volt szabályozás szerinti, a jogszabályban meghatározott listákon szereplő "hagyományos" kábítószerek. Kábítószernek minősülnek továbbá az ugyancsak jogszabályban meghatározott listákon feltüntetett, a hatályos rendszer szerinti új pszichoaktív anyagok. Végezetül a "Tudatmódosító anyaggal visszaélés" tényállása, illetve egyes meghatározott, releváns bűncselekmények minősített esetei tekintetében kábítószernek minősülnek a fentieken túlmenően a bódult állapot előidézésére alkalmas, nem emberi fogyasztásra szánt egyéb tudatmódosító anyagok is.

Az ez utóbbi körbe tartozó, nem emberi fogyasztásra szánt tudatmódosító hatású anyagok fontos fogalmi ismérve azonban, hogy a szerkezetüknél, az összetételüknél és a hatásmechanizmusuknál – vagyis a saját meglévő fizikai, kémiai, biológiai tulajdonságaiknál – fogva, objektív módon és általánosságban legyenek alkalmasak a tudatmódosító hatás előidézésére, függetlenül attól, hogy az elfogyasztásuk az adott személyekből az egyes konkrét esetekben milyen tényleges hatásokat váltott ki.

A Btk. kábítószer-definíciójának a jelen törvénymódosítással elvégzett kiszélesítése tehát e tekintetben nem eredményez elmozdulást a bódult, illetve a módosult tudatállapot kiváltására való alkalmasság törvényalkotó általi megítélésének a terén, ahogyan továbbá az e téren megszilárdult joggyakorlatot sem kívánja a korábbiaktól eltérő fogalmi alapokra helyezni. Éppen ellenkezőleg: az elkövetés megállapíthatósága körében a továbbiakban is kizárólag azt a körülményt kell vizsgálni, hogy maga az elfogyasztott anyag a konkrét mennyiségétől, illetve a fogyasztó egyéni adottságaitól és az elkövetés körülményeitől függetlenül rendelkezik-e bódult állapot, illetve a módosult tudatállapot előidézésére való képességgel.

Ennek megfelelően a Btk. 459. § (1a) bekezdése szerinti új értelmező rendelkezés törvénybeiktatása azon a szilárd szakmai konszenzuson sem változtat, amely az egyes jogszabályi nem listákon még szereplő "designerdrogok" mellett az ún. szipuzáshoz használt szereket (pl. a hígítót) hasonlóképpen természetszerűleg "kábítószernek" tekinti.

Az értelmező rendelkezés szövegezése egyszersmind továbbá azt is kétséget kizáró módon egyértelművé teszi, hogy az emberi fogyasztásra szánt, és ilyenként legális forgalomban kapható anyagok (pl. az alkohol, a dohánytermékek, a gyógyszerek stb.) ezzel szemben továbbra sem tartoznak a Btk. különböző rendelkezéseinek az alkalmazása szempontjából "kábítószernek" minősülő anyagok körébe.

27-29.§

A normaszöveg koherenciáját fenntartani hivatott jogtechnikai jellegű módosítások.

30-31.§

A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy szándékos bűncselekmény elkövetése miatt elítéltek közösségi jóvátételi program keretében járuljanak hozzá települések fejlődéséhez, közösségek megerősítéséhez.

Különösen indokolt ez a kábítószer előállításával, terjesztésével összefüggő bűncselekmények elkövetői esetében, akik tevékenységükkel rontják a közbiztonságot, hozzájárulnak a lakosság biztonságérzetének csökkenéséhez, nem beszélve arról a befolyásról, amit gyakorolnak a kábítószer fogyasztására rávett vagy kábítószerrel kiszolgált fiatalok családi körülményeinek és jövőjének alakulására.

Ezen káros társadalmi – nemcsak az egyént, de a közösséget is érintő – folyamatok ellentételezéseként, az elítéltek kötelezhetők – akár a bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolódó településeken is – közösségi jóvátételi munka végzésére.

32.§

A módosítás mind a kábítószer vagy új pszichoaktív anyag kereskedelme bűncselekményt, mind a kábítószer vagy új pszichoaktív anyag birtoklása bűncselekményt újonnan vonja be a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök segítségével üldözhető bűncselekmények körébe.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi CX. törvény (Be.) 234. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés módosításának célja a "Kábítószer vagy új pszichoaktív anyag kereskedelme" és a "Kábítószer vagy új pszichoaktív anyag birtoklása" elnevezésű bűncselekmények bevonása a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök segítségével üldözhető bűncselekmények körébe, amely lépéstől a törvényalkotó a szóban forgó bűncselekmények eredményesebb jövőbeni felderítését reméli.

33-35.§

A módosítások egy új kényszerintézkedés bevezetését célozzák, amelynek elsődleges célja a kábítószer-fogyasztóvá váló személyek egészségének védelme, valamint ennek érdekében a büntetőeljárás eszköztárának bővítése. Az új intézkedés kizárólag a kábítószer-fogyasztás, illetve ennek érdekében történő kábítószerbirtoklás esetén alkalmazható, és főszabály szerint kötelező jelleggel elrendelendő, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak. A kényszerintézkedés elrendelésére az ügyészség jogosult, ami biztosítja a gyors és hatékony alkalmazását.

Az új kényszerintézkedés csekély fokú korlátozást jelent az érintettek számára. Nem érinti a mozgási és tartózkodási szabadságot, hanem kizárólag jelentkezési és passzív közreműködési kötelezettséget ír elő, a cselekvési szabadságnak csupán kisebb fokú korlátozását valósítva meg. Az enyhébb jogkorlátozásra tekintettel az elrendeléshez a bírósági döntés nem szükséges, azt az ügyészség is elrendelheti, azonban a módosítás a Be. 374. § (1) bekezdés a) pontjának a kiegészítésével biztosítja a közvetlen bírósági felülbírálat lehetőségét.

A módosítás az új kényszerintézkedést törekszik úgy beilleszteni a büntetőeljárási intézményrendszerbe, hogy ne hozzon létre indokolatlan párhuzamosságot más jogintézményekkel. Ezt biztosítja a Be. 295/B. § (1) bekezdés a) pontjában szereplő negatív feltétel, amelynek értelmében az új intézkedés kizárólag olyan esetekben alkalmazható, amikor személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedést nem rendeltek el. A kényszerintézkedés Be. 295/B. § (1) bekezdés b) pontjában írt pozitív feltétele pedig a kábítószer-fogyasztás, illetve a fogyasztási célú birtoklás megalapozott gyanújával szemben támaszt követelményt.

A Be. 295/C. § (1) bekezdésben szereplő, a kényszerintézkedés megszűnésére vonatkozó feltételek, valamint a Be. 295/E. §-ban szereplő alkalmazási határidők alapján az új kényszerintézkedés időbeli hatálya több szempontból is korlátozott, kizárólag a nyomozás folyamatban léte alatt állhat fenn, és annak időtartama maximum három hónap lehet, amelyet az ügyészség egy alkalommal, három hónappal meghosszabbíthat. A kényszerintézkedés megszüntetésére ezen időkereteken belül is sort kell keríteni, ha a Be. 295/C. § (2) bekezdésben meghatározott okok felmerülnek, ezek egyrészt az elrendelés alapjául szolgáló okokkal kapcsolatosak [a) pont], másrészt a bűnmegelőzési célú felügyeletet kizáró párhuzamos kényszerintézkedésekkel [b) és c) pont].

Az új kényszerintézkedés tartalmát tekintve a Be. 295/D. §-a alapján jelentkezési és közreműködési kötelezettségben nyilvánul meg, amelynek keretében a gyanúsítottnak meg kell jelennie és együtt kell működnie a rendőrségi vizsgálatok során. Bár a normaszöveg nem nevesíti, mert a rendőrségi vizsgálat nem büntetőeljárási típusú eljárási cselekmény, de a tisztességes eljárás elvéből következik, hogy az önvádra kötelezés tilalma alapján az érintett nem köteles önmaga ellen terhelő nyilatkozatot tenni a rendőrségi vizsgálat során sem.

Az új kényszerintézkedés egy további fontos eleme, hogy a Be. 295/F. §-a alapján az ügyészség hatáskörébe tartozik nemcsak a kötelezettségek részleges feloldása, hanem azok tartós módosítása is. Ezen túlmenően a gyanúsított – hasonlóan a bűnügyi felügyelethez – bizonyos esetekben egyoldalúan eltérhet a rá vonatkozó kötelezettségektől, amennyiben más, összeütköző kötelezettségek ezt indokolttá teszik. Az ilyen eltéréseket azonban előzetesen jeleznie és utólagosan igazolnia kell.

A Be. 295/G. §-a alapján a kényszerintézkedéssel kapcsolatos kötelezettségek megszegése esetén rendbírság szabható ki, ismételt vagy súlyos megszegés esetén pedig őrizet elrendelésére kerülhet sor. Az őrizet elrendelése esetén azonban vizsgálni kell, hogy fennállnak-e a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedések elrendelésének a feltételei. Ilyen lehet például az, ha a bűnmegelőzési célú felügyelet megszegése összefüggésben áll az eljárási jelenléttel vagy a bűnismétlés veszélyével. Amennyiben ezek a feltételek fennállnak, az ügyészség indítványozhatja a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés elrendelését, ellenkező esetben ugyanakkor az őrizetet haladéktalanul meg kell szüntetni.

36.§

A Be. újonnan beépülő 689/A. §-a a fiatalkorúak esetében az új kényszerintézkedésre vonatkozó speciális feltételeket tartalmaz. Fiatalkorúaknál a megelőző pártfogás egyes esetekben képes lehet ugyanazokat a célokat betölteni, mint a bűnmegelőzési célú felügyelet. Az indokolatlan párhuzamosság elkerülése érdekében a módosuló szabályozás a megelőző pártfogásnak biztosít elsőbbséget. Ezen túlmenően, ha a bűnmegelőzési célú felügyelet végrehajtása ellentétbe kerül a fiatalkorú helyes irányú fejlődésével, akkor az elsődleges cél mindig a fiatalkorú fejlődésének a biztosítása.

37.§

A Be. 705. §-ának az újonnan beépülő (6) bekezdése alapján a katonai büntetőeljárásokban az új kényszerintézkedés nem alkalmazható, mivel az összeegyeztethetetlen lenne a katonai életviszonyokkal. A módosítás ezért kifejezetten kizárja az új típusú kényszerintézkedés katonai büntetőeljárások során történő alkalmazását.

38-39. §

A normaszöveg koherenciáját fenntartani hivatott jogtechnikai jellegű módosítások.

40-41.§

A záró rendelkezések körében törvénybe iktatni szükséges rendelkezése	ek.
---	-----

Végső előterjesztői indokolás

az európai parlamenti képviselők vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 2025. évi XX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja, hogy biztosítsa az európai parlamenti képviselők elszámoltathatóságát és vagyoni helyzetük átláthatóságát. Tekintettel arra, hogy a magyar vagyonnyilatkozat-tételi szabályok szigorúbbak az uniós szabályoknál, a javaslat az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény rendelkezéseit egészíti ki egy olyan vagyonnyilatkozati szabályrendszerrel, amely az országgyűlési képviselők esetében már alkalmazandó. A javaslat összhangban van 1976. szeptember 20-i 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozathoz csatolt, az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány 13. cikk (3) bekezdésével, amely lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy nemzeti jogukban az európai parlamenti képviselő mandátumának visszavonásáról, a megbízatás megszűnéséről

saját hatáskörben állapítsanak meg szabályokat. Ilyen esetben az említett okmány alapján nem az Európai Parlament dönt a képviselő mandátumának megszűnéséről – e jogkör a tagállamot illeti meg –, hanem az illetékes nemzeti hatóságok a megszűnéséről tájékoztatják az Európai Parlamentet.

Fontos kiemelni, hogy a módosítás nem érinti az Európai Parlament által előírt vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséget, attól független tagállami szabályozásként kerül bevezetésre. A szabályozás az uniós normák tiszteletben tartása mellett tagállami hatáskörben meghatározott eljárást alkalmaz a transzparencia erősítése érdekében.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (5) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZI ETES INDOKOLÁS

1.§

A javaslat az 1976. szeptember 20-i 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozathoz csatolt, az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány 13. cikk (3) bekezdésével összhangban tagállami jogszabályban meghatározott megszűnési okként rögzíti a vagyonnyilatkozat-tételi előírások e törvény szerinti megsértését, illetve annak megállapítását.

2. §

A javaslat egyértelműsíti, hogy az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásával kapcsolatos kérdésekben az Európai Unió joga szerinti tagállami illetékes hatóságnak a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) minősül.

3. §

Az európai parlamenti képviselők részére előírt uniós vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségtől független, a magyar országgyűlési képviselők vagyonnyilatkozatával azonos tartalmú vagyonnyilatkozat önálló eljárási szabályok szerinti megtételének követelményét rögzít a javaslat. Az e törvény szerinti vagyonnyilatkozatot az európai parlamenti választásokat követően az Európai Parlament első plenáris ülésének végéig, vagy – amennyiben az európai parlamenti képviselő a munkáját ezt követően kezdi meg – a képviselő mandátumának Európai Parlament általi igazolását követő 30 napon belül, majd évente és a megbízatás megszűnését követően kell megtenni. A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség megsértése esetén a Bizottság dönt a képviselő megbízatásának megszűnéséről. A záró vagyonnyilatkozat megtételének elmulasztása esetén pedig a Nemzeti Választási Bizottság bírságot szab ki.

4. §

A javaslat rögzíti a jogorvoslattal kapcsolatos szabályokat. Az európai parlamenti képviselő a Bizottság döntésével szemben annak közlésétől számított 15 napon belül felülvizsgálati kérelmet nyújthat be a Kúriához. Az európai parlamenti képviselő megbízatásának a megszűnéséről a Bizottság elnöke tájékoztatja az Európai Parlament elnökét.

5. §, 9. §

Az átmeneti rendelkezés értelmében a jelenlegi európai parlamenti képviselők is kötelesek az országgyűlési képviselők vagyonnyilatkozatával azonos tartalmú vagyonnyilatkozatot tenni e törvény hatályba lépését követő 44 napon belül. E határidő leteltét követően indítható velük szemben vagyonnyilatkozattal kapcsolatos eljárás. Ezen határidők, valamint a törvény hatályba léptető rendelkezései a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCIV. törvény 38/B. § (5) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 103. § (4b) bekezdésére tekintettel kerültek megállapításra.

6. §

Jogtechnikai pontosítás.

7. §

Tekintettel arra, hogy az európai parlamenti képviselő vagyonnyilatkozatával kapcsolatos eljárást a Bizottság – az eljárás sajátosságaira tekintettel – zárt ülésen folytatja le és a Nemzeti Választási Bizottság ülései főszabály szerint nyilvánosak, indokolt a zárt ülés szabályairól rendelkezni.

8. §

A javaslat a Kúria működésében beállt változásokra figyelemmel rögzíti, hogy a választási eljárásban a Kúria ötfős tanácsban jár el.

10.§

Sarkalatossági záradék.		

Végső előterjesztői indokolás

a közpénzek szabályozásával összefüggő egyes törvények, valamint a számvitelről szóló törvény módosításáról szóló 2025. évi XXI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvény célja a helyi önkormányzatok pénzügyi-gazdasági helyzetét ellenőrző állami intézményrendszer megerősítése, valamint további az államháztartást érintő törvények módosítása.

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1-3.§

Az 537/2014/EU rendeletnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és 2013/34/EU irányelvnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. december 14-i (EU) 2022/2464 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: CSRD) rendelkezéseit átültető, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) 95/E. §-a határozza meg az egyedi fenntarthatósági jelentés készítésére kötelezett vállalkozók körét, míg a számviteli törvény 134/l. §-a az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentés készítésére kötelezett anyavállalatok körét. Az egyedi fenntarthatósági jelentés készítése alóli mentesülés szabályait a számviteli törvény 95/F. § (1)–(3) bekezdése tartalmazza.

A hivatkozott rendelkezések alapján – meghatározott feltételek teljesítése mellett – jelenleg csak a leányvállalatok mentesülhetnek az egyedi fenntarthatósági jelentés készítése alól. A (leányvállalatnak nem minősülő) anyavállalatok tekintetében nincs arra lehetőség, hogy az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentés készítésére tekintettel mentesüljenek az egyedi fenntarthatósági jelentés készítése alól. Ugyanakkor a CSRD 29a. cikkének (7) bekezdése alapján az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentést készítő anyavállalatot úgy kell tekinteni,

hogy teljesítette az egyedi fenntarthatósági jelentéstételi kötelezettségét is. A törvény értelmében a CSRD rendelkezéseivel összhangban, a számviteli törvény módosításával az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentést készítő anyavállalat mentesül az egyedi fenntarthatósági jelentés készítése alól.

A törvény az egyedi fenntarthatósági jelentés készítése alól mentesülő anyavállalat számára előírja, hogy az üzleti jelentése tartalmazza az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentés, valamint a bizonyossági vélemény közzétételének helyét, továbbá a mentesség tényét.

Az átmeneti szabály értelmében az az anyavállalat, amely a 2024. üzleti év tekintetében elkészíti és közzéteszi az összevont (konszolidált) fenntarthatósági jelentését, már a 2024. üzleti év vonatkozásában is mentesül az egyedi fenntarthatósági jelentéstételi kötelezettség alól.

4. §, 12. §

A törvény értelmében kötelező a költségvetési biztos kirendelése az önkormányzatok, illetve gazdasági társaságaik súlyos, romló pénzügyi, gazdasági helyzete esetén. A költségvetési biztos jogosult a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) elnökének előzetes jóváhagyásával a fővárosi vagy vármegyei kormányhivatal, illetve az Állami Számvevőszék eljárását kezdeményezni. Ez alapján a fővárosi vagy vármegyei kormányhivatal vezetője akár a csődbiztost is kirendelheti az önkormányzathoz.

A jövőben a Kincstár elnöke abban az esetben is kirendelheti a költségvetési biztost, ha azt a helyi önkormányzat képviselő-testülete felhatalmazása alapján a polgármester kéri, vagy ha az önkormányzat vagy annak legalább többségi tulajdonában álló gazdasági társasága előzetes kormányzati engedélyhez kötött működési célú adósságot keletkeztető ügyletet keletkeztet.

A módosítás azt is lehetővé teszi, hogy a költségvetési biztos külső szakértőket vonjon be, amennyiben azok megállapításai a tevékenysége elvégzéséhez feltétlen szükségesek.

A jövőben a költségvetési biztos munkája során előálló megállapítások, jelentések és egyéb dokumentumok – az adatvédelmi szabályokat is figyelembe véve – a nyilvánosság számára megismerhetőek lesznek a javasolt módosítások alapján.

5.§

A § jogértelmezést segítő szövegpontosításokat tartalmaz.

6. §

A törvény az Államadósság Kezelő Központ Zrt. számára lehetővé teszi, hogy az állampapír kínálatában piaci kamatozású, kizárólag helyi önkormányzatok által megvásárolható államkötvényt biztosítson.

7.§

A törvény értelmében a helyi önkormányzat költségvetésének tartalmaznia kell a helyi önkormányzat és az általa alapított költségvetési szervek költségvetési évre vonatkozó, jogviszonyonkénti tervezett létszámadatait.

A törvény alapján a költségvetési rendelet módosításának be kell mutatnia az előző évi tényadatok mellett, azzal azonos szerkezetben, átlátható módon a tárgyévi előirányzat-módosítások, előirányzat-átcsoportosítások összegszerű változásait, valamint annak indokait és tervezett hatását is.

8.§

A törvény szerint a költségvetési rendelet-tervezet képviselő-testületnek való benyújtása nem előzheti meg a központi költségvetésről szóló törvény Országgyűlés általi elfogadását, mivel az megalapozatlan önkormányzati költségvetés készítéséhez vezetne.

9.§

A módosítás – az egyes, a Kormány irányítása alá tartozó fejezetekre vonatkozó ágazat-specifikus eltérésekre figyelemmel, és lépcsőzetes hatálybaléptetéssel – az államháztartásért felelős miniszter előzetes hozzájárulásához

köti a Kormány irányítása alá tartozó fejezet esetében a fejezetet irányító szerv az általa irányított fejezetbe sorolt kiadási előirányzatok terhére történő, fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosításokat.

A módosítással kiszámíthatóbb és fegyelmezettebb előirányzat-gazdálkodás lép hatályba már a 2025. költségvetési év során.

10. §

A törvény alapján a képviselő-testület az előirányzat-módosítás, előirányzat-átcsoportosítás átvezetéseként az első negyedév kivételével negyedévenként, legkésőbb december 31-i hatállyal módosítja a költségvetési rendeletét a 23. § (5) bekezdésében meghatározottakra is figyelemmel.

11.§

A törvény értelmében az államháztartásért felelős miniszter a helyi önkormányzat, a helyi nemzetiségi önkormányzat, az országos nemzetiségi önkormányzat, a társulás, a területfejlesztési önkormányzati társulás, illetve a térségi fejlesztési tanács vezetője kérésére is kirendelheti a költségvetési felügyelőt az önkormányzathoz a költségvetés végrehajtásának és a gazdálkodást érintő egyéb feladat ellátásának ellenőrzésére.

13.§

A törvény szerint, ha a kedvezményezett a támogatási jogviszonyt létrehozó okiratban meghatározott célokat a részére rendelkezésre bocsátott támogatási összegnél kedvezőbb áron és maradéktalanul megvalósította, akkor a kedvezményezettet a fennmaradt összeg után – annak visszafizetésén kívül – ügyleti kamatfizetési kötelezettség nem terheli. A módosítással a kedvezményezett érdekeltté válhat a részére rendelkezésre bocsátott támogatási összeg hatékonyabb felhasználására.

Az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében a törvény megteremti az összhangot az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény szerinti adók módjára behajtandó köztartozásokra vonatkozó szabályokkal. A módosítás nyomán az egyes támogatások visszafizetésének önkéntes alapon történő nemteljesítése esetén a támogatóknak csak az aránytalan adminisztrációs költségekkel nem járó követeléseket (tartozásokat) kell behajtásra átadniuk az állami adóhatóság részére.

14. §

A törvény a helyi önkormányzatok működéséhez, feladatellátásához ideiglenesen nem szükséges források kincstári számlára való utalását írja elő. Ezzel a Kincstári Egységes Számla likviditásának növelése, a központi költségvetés nettó finanszírozási igénye, valamint az államadósság csökkentése költség-hatékony módon valósul meg. A Kincstár a beutalási határ forintban kifejezett összegéről határozatot hoz, amelyet az érintett önkormányzat oszthat fel a számlái és intézményei számlái között.

15.§

A helyi önkormányzat, nemzetiségi önkormányzat, társulás, térségi fejlesztési tanács legalább 10%-os tulajdoni hányadában álló gazdasági társaságok tárgyévet megelőző, lezárt két üzleti évének számviteli beszámoló szerinti adatain túl a tárgyévet megelőző üzleti évének féléves és tárgyévi üzleti évének féléves adatairól szóló adatszolgáltatás teljesítése érdekében szükséges a módosítás.

16. §

A módosítás az adatszolgáltatásra kötelezett helyi önkormányzatok egyenlegbecslésére irányadó határidők későbbi teljesítését teszi lehetővé.

17.§

A § felhatalmazó rendelkezést fogalmaz meg a kincstári számlára való átutalás, annak rendszeressége, eljárási, technikai kérdései, időbelisége, kapcsolódó információk kezelése és előállítása, a források nyilvántartása, a kincstári

számláról a kereskedelmi banki számlára való utalás és az ezekről való önkormányzati rendelkezés és a költségvetési biztos kötelező kirendelési feltételei részletszabályainak megalkotására.

18. §

A törvény rögzíti, hogy az érintett önkormányzatok előrejelzéséhez kapcsolódó bírság kiszabására vonatkozó szabályokat első alkalommal a 2026. évben kell alkalmazni, ami 2027-ben jelenthet fizetési kötelezettséget.

Továbbá a támogatásokkal összefüggésben az ügyleti kamatmentességre vonatkozó rendelkezéseket és a támogatás vissza nem fizetése esetén végső soron alkalmazandó adók módjára való behajtásra vonatkozó könnyített szabályokat a folyamatban lévő támogatási jogviszonyok esetében is alkalmazni kell.

19.§

A törvény fokozatosan írja elő a helyi önkormányzatok működéséhez, feladatellátásához ideiglenesen nem szükséges források kincstári számlára való utalását. Első lépésben 49 önkormányzat (a megyei jogú városok, a főváros és a kerületek) 2025. október 1-jével, második lépésben a fennmaradó városok 2027. január 1-jével, harmadik lépésben pedig a községek 2028. január 1-jével kerülnek a rendszerbe. A rendszer fokozatos bevezetése biztosítja a kisebb önkormányzatok számára a nagyobb felkészülési időt, ugyanakkor a nagyobb önkormányzatok korábbi bevonása már hatékonyan szolgálja a jogintézmény bevezetésével elérni kívánt célokat.

A törvény a joggyakorlat egységesítésére irányuló módosítást tartalmaz, amelynek célja az idei évtől már hatályos, szigorúbb előlegnyújtási szabályok betartásának megkönnyítse a jogalkalmazók körében. A módosítás eredményeképp a támogatási előlegek a kedvezményezettek részére nem kizárólag utófinanszírozás keretében bocsáthatóak rendelkezésre.

A módosítás átmeneti rendelkezésként rögzíti, hogy ezen rendelkezést a folyamatban lévő támogatási jogviszonyokban is alkalmazni kell.

A törvény rögzíti, hogy a 2025. január 1-je és az Áht. 111. § (45) bekezdésének hatályon kívül helyezése közötti időszakban ezen rendelkezés alapján kincstári fizetési számlára beutalt támogatási összegeket a Kincstár a kedvezményezettek részére visszatéríti. Emellett a § szövegpontosítást tartalmaz.

20. §

A törvény a Kormány irányítása alá tartozó fejezetekre vonatkozó előirányzat-átcsoportosításra vonatkozó szabályokat 2026. január 1-jével egységesíti, így – ha a költségvetésről szóló törvény eltérően nem rendelkezik – az egyes, a Kormány irányítása alá tartozó fejezetek egységes szabályok alapján hajthatnak végre előirányzat-átcsoportosításokat.

A törvény hatályon kívül helyezi azt a szabályt, ami alapján a nem a magánszektorba sorolt kedvezményezett szervek és szervezetek a nem kincstári fizetési számlán lévő támogatási összegeket 2025. március 31-éig a Magyar Államkincstárnál (a továbbiakban: Kincstár) vezetett fizetési számlájuk javára átutalják.

21.§

A törvény a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) 6. § (3h) bekezdését egészíti ki azzal az esettel, amikor kizárólagos állami vagyonba tartozó vasúti ingatlanon nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő műemlék épület található. Az ingatlan így nem csak a kizárólagos vagyonba tartozás miatt, hanem a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyoni minősítés miatt is forgalomképtelen, így mindkét forgalomképtelenségi ok alóli mentesítés szükséges. A forgalomképtelen vagyon megterhelése és elidegenítése esetére garanciális feltételek kerülnek előírásra azzal, hogy e kategóriába tartozó vagyonelemek megterhelése és elidegenítése sem veszélyeztetheti a vagyon állam általi működtetését, a vagyon használatával végzett állami feladatok ellátását, továbbá a műemléki védelem alatt álló építmények és építményegyüttesek esetében a műemlékek fenntartását. Emellett a vasúti infrastruktúra fejlesztések tekintetében mind a hasznosítás, mind az elidegenítés tekintetében alkalmazni kell a nemzeti vagyon hasznosítására vonatkozó hatályos szabályozásba foglalt garanciális szabályokat, így az átláthatóság és az értékarányosságra vonatkozó sarkalatos előírásokat is.

22.§

A törvény a nemzeti vagyonról szóló törvény jelenleg is hatályos hasznosítási szabályaihoz illeszkedve (pl.: versenyeztetés mellőzésére vonatkozó szabályozás) lehetőséget teremt a tulajdonosi joggyakorló részére, hogy a részben vagy egészben jogszabályban előírt állami feladatot is ellátó többségi állami tulajdonú gazdasági társaságok székhelyének (központi ügyviteli helyének) elhelyezését az állam vagyongazdálkodás lehetőségeihez igazodva, a célszerűség és a gazdaságosság szempontjait figyelembevéve biztosítsa. A használatot biztosító megállapodást a tulajdonosi joggyakorló a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás, a nemzeti vagyon hasznosítására vonatkozó sarkalatos törvényi előírásokra figyelemmel (pl. átláthatóság biztosítása) köti meg.

23. §, 1. melléklet

Kisfaludy Sándor költő részére építtetett présház Badacsonytomaj Város Önkormányzata tulajdonában álló műemlék ingatlant – a vele szemben található a magyar állam tulajdonában álló és nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősített Szegedy Róza házzal azonos módon – indokolt nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősíteni. Erre tekintettel a törvény az Nvtv. 2. melléklet III. pontját egészíti ki azzal, hogy Kisfaludy Sándor költő részére építtetett présházat is felveszi a "Nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények és építményegyüttesek" közé.

24. §

Szövegcserés módosítás.

Az Nvtv. 6. § (4) bekezdése került kiegészítésre, további kivételi szabályként megjelölve a (3h) bekezdést.

Az Nvtv. 11. § (13) bekezdése kiegészítése szükséges kivételi szabályként megjelölve az új (13a) bekezdést.

25.§

A módosítás lehetővé teszi a számlavezető pénzintézet és a Kincstár, valamint az önkormányzat és költségvetési szervei közötti, jogszabályon alapuló tranzakciók illetékmentességét.

26. §

A módosítás az állami beruházásokkal kapcsolatos szerződéskötések eljárási rendjének eltérő szabályainak alkalmazása alól ad felmentést az Országgyűlés Hivatala, valamint a Steindl Imre Program Nonprofit Zrt. által bonyolított építési beruházások esetében.

27. §, 2. melléklet

A törvény alapján a Kormány vagy miniszter irányítása, felügyelete vagy tulajdonosi joggyakorlása alatt álló szervezet által magyarországi ingatlanra vonatkozóan az 1. mellékletben meghatározott üzemeltetési szolgáltatások beszerzésére irányuló közbeszerzési eljárás kizárólag olyan feltételes közbeszerzési eljárás keretében folytatható le, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 15. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nemzeti értékhatárt meghaladó összegű, a Kbt. 9. § (1) bekezdés h) és i) pontjában meghatározottak szerint előkészített, az alárendelt szervezettel megkötendő szerződés (in-house szerződések) akkor köthető meg, ha azokkal kapcsolatosan az államháztartásért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) egyetértő véleményt ad.

A törvény pontosan meghatározza, hogy milyen közcélok esetén nem kell a törvényt alkalmazni, amelyek esetében honvédelmi, nemzetbiztonsági, központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdek, külügyi kapcsolatokkal, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokkal összefüggő diplomáciai érdek alapozza meg a kivételi körbe sorolást a törvény tekintetében. Ezen közérdekekből fakadóan a Kbt. 9. § (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott esetekben, a nemzetbiztonsági szolgálatok beszerzéseire, a külpolitikáért felelős miniszter által irányított minisztérium vagyonkezelésében álló egyes ingatlanok (így különösen a külképviseleti ingatlanok) beszerzései vonatkozásában, a honvédelmi ingatlanokra, a nem kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetek körébe tartozó szervezetek beszerzéseire, közszolgáltató tevékenység esetén, a közszolgáltató ajánlatkérő és a közszolgáltatást nyújtó

ajánlatkérők leányvállalatai által lefolytatott beszerzésekre, valamint az atomenergia alkalmazására szolgáló építménnyel kapcsolatos beszerzésekre nem kell a törvényt alkalmazni.

Tekintettel arra, hogy a törvény kizárólag a Kormány vagy miniszter irányítása, felügyelete vagy tulajdonosi joggyakorlása alatt álló szervezetek beszerzéseit szabályozza, ezért a § lehetőséget ad a Kormánynak arra, hogy ha valamely beszerzésnél kiemelt nemzeti érdek, vagy az adott szolgáltatás biztonságos ellátásának kiemelt fontossága indokolja, akkor egyedi határozatban rendelkezhessen arról, hogy a tekintetben a törvényt nem kell alkalmazni.

A miniszter a költségellenőrzéssel kapcsolatos véleményének megadását megelőzően egy ellenőrzési eljárást folytat le, amelybe a kormányrendeletben kijelölt szervet is bevonja. A miniszter a költségellenőrzés során ellenőrzi a beszerzési eljárás során érkezett ajánlati árak megalapozottságát, azok összhangját a műszaki tartalommal és a piaci árakkal.

A törvény rögzíti, hogy a költségellenőrzési eljárás lefolytatásához szükséges dokumentumokat az ajánlatkérőnek elektronikusan kell benyújtania.

A törvény alapján a költségellenőrzési eljárás legfontosabb szabályai törvényi szinten, a részletes szabályok pedig kormányrendeleti szinten kerülnek szabályozásra.

A törvény garanciális jelleggel meghatározza az adatkezeléssel kapcsolatos rendelkezéseket, így megállapításra kerül az adatkezelés jogalapja, célja, a kezelt személyes adatok köre, illetve időtartama.

A törvény felhatalmazást ad a törvény végrehajtásához kapcsolódó kormányrendeleti szabályozás megalkotására.

A törvény átmeneti rendelkezést állapít meg a törvény hatálybalépését követően indult közbeszerzési eljárásokra, valamint a hatálybalépését követően megkötendő (in-house) szerződésekre.

28. §

A törvény – a 27. § szerinti módosítással összefüggésben – a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2024. évi LXXIV. törvényt egészíti ki a 2. melléklet szerinti 26. melléklettel.

29. §

A § szövegpontosítást tartalmaz.

30. §

A 16. §-ban foglaltakra tekintettel a § az érintett rendelkezés hatályba nem lépéséről rendelkezik.

31.§

A § a törvény hatálybalépéséhez szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

A 19. § 7. és 8. pontja kapcsán a törvény fokozatosan írja elő a helyi önkormányzatok működéséhez, feladatellátásához ideiglenesen nem szükséges források kincstári számlára való utalását, amely által a hatékonyság fokozható és a kisebb önkormányzati érintettek számára hosszabb felkészülési idő biztosítható.

32.§

A § az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelést szolgálja.

33.§

A § jogharmonizációs záradékot fogalmaz meg.

Végső előterjesztői indokolás

az orvostudományi kutatással összefüggő törvények módosításáról szóló 2025. évi XXII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A javaslat célja, hogy a népegészségügyi szempontból kiemelt stratégiai jelentőségű orvostudományi kutatások esetében lehetőséget biztosítson az egészségügyi adatok szabályozott keretek között történő automatizált átadására az adatok másodlagos felhasználása érdekében.

A javaslat szerinti módosításokban hangsúlyos szerepet kap az elektronikus adatátadásra jogosult kutatói kör pontos meghatározása, illetve az átadott adatok maximális védelmét és biztonságát szolgáló követelmények megfogalmazása.

A szabályozás részletezi az adatátadás technikai feltételeit és eljárásrendjét, valamint az adatátadásban közreműködők pontos szerepköreit.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A módosítás lehetővé teszi, hogy a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás engedélyese az EESZT-ben tárolt adatvagyonhoz automatizált adatátadás útján hozzáférjen.

Az új szabályozás megállapítja azokat a többletkövetelményeket, amelyeknek a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás engedélyesének eleget kell tennie ahhoz, hogy az automatizált adatátadásra jogosulttá váljon.

2. §

A rendelkezés meghatározza az elektronikus adatátadás technikai részletszabályait.

Az elektronikus formában átadásra kerülő adatok védelmét és biztonságát hivatottak garantálni az álnevesítési kötelezettséget megállapító rendelkezések.

A módosított jogszabály korábbi §-ának – új rendelkezések beiktatása miatt szükséges – újraszabályozása.

A rendelkezések nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatásra vonatkoznak.

3. §

Felhatalmazó rendelkezés.

4. §

Az egészségügyi adattovábbítás jogosulti körének pontosítását szolgáló szövegcserés módosítás.

5.§

A nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás, a biológiai minta és a széles körű beleegyezés fogalmának meghatározása.

6. §

A javasolt módosítás lehetővé teszi, hogy a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatásokat végzők a kutatás eredményességének előmozdítása érdekében sajátos – egyebek mellett az adatvagyon másodlagos felhasználását támogató – eszközöket, szolgáltatásokat vegyenek igénybe.

Az új szakasz egyértelművé teszi, hogy a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás tényét a kutatás engedélyezéséről szóló döntésben vagy a hatályos kutatási engedély módosításával kell megállapítani.

A módosítás tájékoztatási kötelezettséget ír elő a hatályos kutatási engedély jogosultja számára a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás jellegéről és szabályairól a kutatásban résztvevő érintettek irányába, amely alapján a további részvételhez a kutatásban résztvevő személyeknek a hozzájárulásukat írásos beleegyező nyilatkozat formájában meg kell adniuk.

Széles körű beleegyező nyilatkozat adására csak nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás keretében van lehetőség. Az így adott minták és adatok felhasználására szintén csak nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatás keretében van lehetőség.

A javasolt módosítás megállapítja a nemzetstratégiai jelentőségű orvostudományi kutatások kutatási engedélyezése során véleménynyilvánítási joggal rendelkező Stratégiai Kutatási Bizottság jogállását, alapvető feladatát, valamint a testület tagjaira vonatkozó rendelkezést.

7. §

A széles körű beleegyezés megadása előtt az érintettet tájékoztatni kell a széleskörű beleegyezés természetéről, megadásának módjáról, a beleegyező nyilatkozat formai és tartalmi követelményeiről, a beleegyezésének önkéntességéről, valamint arról, hogy a beleegyezés bármikor, indokolás és hátrányos következmények nélkül visszavonható.

8.§

Felhatalmazó rendelkezés.

9. §

A széles körű beleegyezés alapján gyűjtött biológiai minták és adatok tárolására vonatkozó szabályok kerülnek meghatározásra.

10. §

Hatályba léptető rendelkezés.		

Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek az ügyvédi tevékenységgel összefüggő módosításáról szóló 2025. évi XXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) módosítása jogalkalmazói visszajelzések és gyakorlati tapasztalatok hasznosulását és az Üttv. koherenciájának erősítését szolgálja. A módosítások kis terjedelműek, azonban az Üttv. egészét érintik, többek között az ügyvédi tevékenység keretében végezhető kiegészítő és nem összeférhetetlen tevékenységek, az ügyvédi joggyakorlat elismerése, a fegyelmi szabályozás vagy a kamarai hatósági eljárások részletszabályai körében.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása az Üttv. és a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosításaival összefüggésben szükséges, amikor megteremti a nyilvántartott adatokkal való egyezőség és a bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése érdekében a személyiadat- és lakcímnyilvántartásból teljesített adatszolgáltatás jogalapját és az igényelhető adatok körét.

2. §

A módosítás a jogügyletek biztonságával összefüggésben az azonosítással érintett személy adatainak a nyilvántartott adatokkal való egyezősége és a bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése iránti kötelező adatigényléssel (a továbbiakban: JÜB) összefüggésben azért indokolt, mert a személyi azonosítót a JÜB rendszerben igényelt visszaigazolás minden esetben tartalmazza. Szükséges az adatigénylést kötelezően teljesítő ügyvédek és kamarai jogtanácsosok számára a visszaigazolásban minden esetben szerepelő személyi azonosító esetében az adatkezelés jogalapjának a megteremtése.

3. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) módosítása alapján abban az esetben a pártfogó ügyvédként való eljárást a fél meghatalmazása alapján nem vállalják, akkor a jogi segítségnyújtó szolgálat a fél kérelmére kirendelés útján gondoskodik a pártfogó ügyvédi képviseletről. Ehhez a hatályos szabályokhoz képeset a módosítás alapján már nem szükséges további feltételek vizsgálata, a jogi segítségnyújtó szolgálat a kirendelés iránt intézkedik, ha a fél nem tud pártfogó ügyvédet meghatalmazni és ezt kéri.

4. §

A Jst. 61. § (1) bekezdésének módosításával összefüggésben szükséges a (4) bekezdés a) pontjának módosítása is, amely az igazolásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezésére irányul.

5. §

2024. október 1-jén lépett hatályba a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 55/A. § (2) bekezdése, amely szerint a közgyűlés által megválasztott közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke (a továbbiakban együtt: közös képviselő) a közösség ügyintézését ellátó tevékenységet csak akkor láthat el, ha a tisztség keletkezésének tényét az ingatlanügyi hatóság – az erre irányuló kérelme alapján – az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. A Tht. közös képviselők nyilvántartását előíró rendelkezéséhez átmeneti rendelkezés is kapcsolódott, amely türelmi időt állapított meg a közös képviselők részére. A Tht. 64/A. §-a tartalmazza, hogy a közgyűlés által megválasztott közös képviselő a közösség ügyintézését ellátó tevékenységet 2025. május 1. napjáig – nyilvántartásba vételtől függetlenül – elláthatja, ha a tevékenység végzésére való jogosultságát hitelt érdemlő módon igazolja. A törvény alapján a bejegyzésnek – tehát nemcsak a kérelem benyújtásának – meg kell történnie 2025. május 1-jéig.

A gyakorlati tapasztalatok alapján sok esetben nem került sor a társasházi közös képviselői tisztség bejegyzésének kezdeményezésére, és a hátralévő idő alatt az ezzel összefüggő feladatok és eljárás időigénye lehetetlenné vagy rendkívül nehézzé teszi a kötelezettség teljesítését. A módosítás alapján további másfél évig lehetőségük lesz a társasházi tisztségviselőknek a regisztráció elvégzésére. A közös képviselők továbbra is kezdeményezhetik a bejegyzést, a már bejelentkezett társasházi tisztségviselők tekintetében a nyilvántartás már működik. A módosítás

alapján csupán a bejegyzés teljesítésének véghatárideje tolódik ki, azzal, hogy a módosítás kimondja, hogy a törvénymódosítás hatályba lépéséig nyilvántartásba nem vett közös képviselői, illetve intézőbizottsági elnöki tevékenység ez okból nem minősül jogszerűtlennek.

6. §

A módosítás az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) belső koherenciájának megteremtése miatt szükséges, amikor rendelkezik arról, hogy az igazságügyi szakértői névjegyzékbe való felvételi eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, amelyet a miniszter rendeletben állapít meg.

7.§

A Szaktv. felhatalmazó rendelkezésének kiegészítése megteremti annak lehetőségét, hogy a miniszter a névjegyzékbe való felvétel iránti eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat állapítson meg.

8. §

Az adatvédelmi tisztviselői tevékenység az ügyvédi tevékenységgel átfedésben lévő tevékenységet jelent, ezért nem indokolt, hogy e tevékenységet az ügyvédi tevékenységet gyakorló csak a működési körén kívül mint nem összeférhetetlen tevékenységet végezhesse. A módosítás a kiegészítő ügyvédi tevékenységek közé helyezi át az adatvédelmi tisztviselői tevékenységet, amely így az ügyvédi működés keretein belül végezhetővé válik.

9. §

A helyettes ügyvéd intézménye az Üttv. egyik garanciális szabálya, amely az ügyek folyamatos ellátását biztosítja. Az ügyvédi kamarai nyilvántartásba bejegyzett helyettes ügyvéd törlésére többek között a helyettes ügyvéd ügyvédi kamarai tagsága megszűnése, ügyvédi tevékenysége felfüggesztése, valamint szünetelése esetén kerülhet sor. Ebben az esetben a megszűnés vagy a szünetelés időpontja nem feltétlenül esik egybe a határozat véglegessé válásának napjával, így a módosítás ezt a helyzetet kezeli.

A hatályos Üttv. alapján csak akkor van lehetőség a helyettesi minőség törlésére, ha egyidejűleg új helyettes bejegyzésére is sor kerül. Abban az esetben, ha helyettes ügyvéd a helyettesítési megállapodást felmondja, a helyettesített ügyvéd ennek hatályosulását meggátolhatja azzal, hogy új helyettes ügyvédet nem jelent be a kamarai nyilvántartásba. A módosítás erre figyelemmel megteremti annak lehetőségét, hogy a helyettesítési megállapodást felmondó helyettes ügyvéd maga kérje a törlését a kamarai nyilvántartásból. A kérelemről a helyettesített ügyvédet értesíteni kell, aki természetesen új helyettest jelenthet be, azonban ha ezt nem teszi meg, akkor a területi kamara a kérelem benyújtását követő hatvanadik nappal a helyettes ügyvédet törli, és a helyettesített ügyvéd viseli annak következményeit, hogy nincs a kamarai nyilvántartásba bejegyzett helyettes ügyvédje.

10.§

A fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezettudatos, társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe vevő, vállalati társadalmi felelősségvállalás szabályairól és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2023. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: ESG törvény) szerinti fenntarthatósági tanácsadási szolgáltatói (a továbbiakban: ESG tanácsadó) tevékenységet a módosítás az ügyvédi tevékenységgel nem összeférhetetlen tevékenységként szabályozza. Ez alapján az ügyvédek az ügyvédi működésük keretein kívül mint nem összeférhetetlen tevékenység, az ESG törvény előírásai szerint ESG tanácsadók nyilvántartásába való bejegyzés alapján végezhetik ezt a tevékenységet. Az ESG tanácsadói tevékenység szabályozása nem érinti a jogterület vonatkozásában az ügyvédek Üttv. 2. § (1) bekezdése szerinti jogi tanácsadásra, okiratszerkesztésre és jogi képviseletre való általános jogosultságát, ugyanakkor egyértelművé teszi, hogy az ESG tanácsadói feladatok teljeskörű ellátására ügyvédek is csak akkor jogosultak, ha az ESG törvény előírásai szerinti feltételeket teljesítik és névjegyzékbevételük is megtörténik.

11.§

A módosítás a JÜB adatigényléssel összefüggésben azért indokolt, mert a személyi azonosítót a JÜB rendszerben igényelt visszaigazolás minden esetben tartalmazza.

12.§

A módosítás a kamarai jogtanácsosok azonosítási kötelezettsége körében arról rendelkezik, hogy nem szükséges az okirat ellenjegyzését megelőzően a bemutatott okmányra vonatkozó adatigénylés teljesítése a kamarai jogtanácsos ügyfelének képviseletében eljáró személyek esetében, ha az azonosítást végző személy őket ismeri, vagy a személyazonosságukat illetően kétsége nem merül fel. E feltételek teljesüléséről a kamarai jogtanácsos az okirat ellenjegyzését megelőzően köteles meggyőződni az Üttv. 44. § (8) bekezdése alapján.

13.§

A hatályos szabályok szerint az ügyvédi ellenjegyzés az egyéb feltételek teljesítése mellett formailag kétféle módon történhet papíralapon szárazbélyegző lenyomat, illetve elektronikus okirat esetén ügyvédi elektronikus aláírás elhelyezésével. A módosítás a szabályszerű ellenjegyzés módjai közé felveszi azt az esetet amikor a papíralapú okirati példányt, amelyet a fél kézzel írt alá az ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos úgy látja el ellenjegyzéssel, hogy a papír alapú példányt elektronikus okirati formába alakítja át, majd ezt követően az Üttv. 18. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi elektronikus aláírása elhelyezésével ellenjegyzi. Ebben a folyamatban az is lehetséges, hogy az okiratot eltérő módon aláíró felek is egy okiratot írjanak alá, mivel az elektronikusan aláíró az elektronikus okirati formába átalakított okirati példányt maga is elektronikusan írhatja alá, majd az ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos ezt látja el ügyvédi elektronikus aláírásával.

14. §

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a kamarai jogtanácsos által végzett elektronikus okirati formába alakítás során az ügyfelének minősülő szervezet kamarai szabályzatban meghatározott követelményeknek megfelelő munkavállalói is közreműködhetnek.

15.§

Az ügyvédi letétkezelés garanciális követelményeinek erősítése a közbizalom fenntartása és növelése, valamint az Alkotmánybíróság 17/2024. (VII.23.) AB határozatában foglaltak teljesítésének megkezdése érdekében szükséges. Az Alkotmánybíróság az ügyvédi letétek kifizetésének garantálása körében jogszabályalkotás elmulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg és felhívta a jogalkotót, hogy azt szüntesse meg a szükséges törvényi garanciák megteremtése útján. Ennek első lépéseként az Üttv. módosítása legalább negyvenmillió forintos káreseményenkénti fedezetet biztosító kiegészítő felelősségbiztosítás fenntartását írja elő, azon ügyvédek számára, akik negyvenmillió forintot elérő vagy meghaladó értékű letétkezelésre irányuló megbízást fogadnak el. A módosítás ezen felül többletgaranciaként bevezeti a kettős ellenjegyzés kötelezettségét a kiemelkedően magas négyszázmillió forintot elérő vagy meghaladó értékű letétek esetében. Az ilyen ügyletekben a letétkezelő mellett egy további a feddhetetlenség kritériumainak megfelelő ügyvéd is köteles közreműködni, olyan módon, hogy egyrészt a letéti szerződést ellenjegyzi, másrészt a letét kiadásához írásban járul hozzá. A közreműködő ügyvéd maga is rendelkezik az ügylet értékére tekintettel a letétkezeléssel összefüggő kötelező kiegészítő felelősségbiztosítással, legalább ötéves, már ügyvédként teljesített gyakorlattal, fegyelmi büntetés hatálya alatt nem áll és letétkezeléssel összefüggésben legfeljebb kisebb súlyú fegyelmi vétség érintette, kizárás fegyelmi büntetést sosem, pénzbírságot a megelőző öt évben letétkezeléssel összefüggésben nem alkalmaztak vele szemben. E követelmények megsértése az ügyvéddel kötött letéti szerződés érvényességét nem érinti, mivel ez az ügyfél számára lenne sérelmes, ugyanakkor a letétkezelő, illetve a közreműködő ügyvéd fegyelmi felelősségét alapozza meg a garanciális követelmények megsértése. A letétkezelő és a közreműködő ügyvéd a letét szerződésszerű kiadásáért egyetemleges felelősséggel tartozik.

16.§

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a principálisi jogosultság bejegyzését a területi kamarák nem hivatalból végzik, a feltételeket teljesítő ügyvédeknek kérelemmel kell fordulniuk a kamarához a jogosultság bejegyzése iránt.

17.§

A módosítás a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 8. § (1) bekezdése szerinti hitelintézetek kamarai jogtanácsosainak eljárási kereteit egészíti ki. A kamarai jogtanácsosok ügyvédi tevékenységének ellátásában a munkáltatójuk kamarai szabályzatban meghatározott követelményeknek megfelelő munkavállalói meghatározott részfeladatok teljesítése körében közreműködhetnek. A hitelintézeti működés egy speciális formájában a hitelintézetek esetében az ügyfelek nem a hitelintézet alkalmazottjaival, hanem az általa alkalmazott vagy megbízott közvetítőkkel találkoznak. Ebben az esetben az ügyletkötési folyamatnak a személyes jelenlétet igénylő részei a közvetítő részvételével zajlanak, így a módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a kamarai szabályzatban meghatározott követelményeknek megfelelő közvetítők azonos feltételek mellett végezhessenek a kamarai jogtanácsos ügyvédi tevékenységével összefüggő részfeladatokat, mint a hitelintézetek kamarai szabályzatban meghatározott követelményeknek megfelelő alkalmazottai. A hitelintézet esetében nem csak a többségi tulajdonában álló, hanem a többségi tulajdonos közvetítő vállalkozás esetében is alkalmazható az új szabály.

18. §

A fegyelmi büntetések szabályait érintő módosítás az azonos ügyben elrendelt ügyvédi tevékenység felfüggesztésének idejét naponként beszámíthatóvá teszi a később kiszabott kizárás fegyelmi büntetés időtartamába, figyelemmel arra, hogy ügyvédi tevékenység nem végezhető a felfüggesztés hatálya alatt sem. A beszámítási szabály az ingatlan-nyilvántartási ügyben való eljárási jogosultság felfüggesztésének az ingatlan-nyilvántartási ügyektől való eltiltás fegyelmi büntetésbe való beszámítása esetére is vonatkozik, emellett akkor is alkalmazni kell, ha a felfüggesztésről nem a fegyelmi tanács, hanem a hatósági jogkörében eljáró kamarai szerv döntött.

19.§

A módosítás a fegyelmi tanácsok megalakításának garanciális szabályát érinti abban az esetben, ha a fegyelmi eljárás alkalmazott ügyvéd, kamarai jogtanácsos vagy jogi előadó ellen indult. Főszabály szerint ilyenkor a fegyelmi tanácsban egy tagnak alkalmazott ügyvédnek vagy kamarai jogtanácsosnak kell lennie. Ha azonban országosan sem jelölhető ki az e feltételeknek megfelelő tag egyik regionális fegyelmi bizottságból sem, az nem válhat a fegyelmi eljárás lefolytatásának akadályává. Ilyen kivételes esetben a fegyelmi tanács ügyvéd tagokból is szabályszerűen megalakítható.

20. §

A módosítás annak a visszaélésszerű gyakorlatnak a korlátozása érdekében szükséges, hogy a fegyelmi eljárás befejezése előtt az érintett elfogultsági alapon csak a döntéshozatal meggátolása miatt él kizárási indítvánnyal, illetve olyan okra hivatkozik, amelyről az eljárás korábbi szakaszaiban is már tudomással bírt. A módosítás alapján az elfogultság miatti kizárás iránti bejelentés esetében az eljárás alá vont személynek valószínűsítenie kell, hogy a kizárási okról az előzetes vizsgálat során az eljárási cselekményeket követően, vagy a fegyelmi tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást.

21.§

A módosítás az előzetes vizsgálat lezárásának szabályaival összhangban megteremti annak lehetőségét, hogy a fegyelmi tanács fegyelmi büntetés alkalmazása helyett írásbeli figyelmeztetés mellett szüntesse meg a fegyelmi eljárást, ha a fegyelmi felelősséget csak kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg.

22.§

Az Üttv. alapján fegyelmi határozatot támadó közigazgatási perben a bíróság indokolt esetben kizárólag az elsőfokú fegyelmi tanácsot kötelezheti az új eljárás lefolytatására vagy az eljárás megszüntetésére. A módosítás alapján a kétfokú fegyelmi eljárással kapcsolatban a bíróság akár a határozatot hozó másodfokú, akár szükség esetén az elsőfokú fegyelmi tanácsot is kötelezheti az új eljárásra vagy az eljárás megszüntetésére. Ha a bíróság döntése alapján a határozatot hozó másodfokú tanácsnak kell az új eljárását lefolytatnia, ez a bíróság döntése ellenében

továbbra sem vezethet arra az eredményre, hogy a másodfokú tanács az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezése útján végül az elsőfokú tanácsot kötelezi az eljárás megismétlésére.

23.§

A módosítás megszünteti a lemondás, mint a területi kamarával közölt egyoldalú, azonnal hatályosuló a kamarai tagság megszűnését eredményező lehetőséget. Visszaélésre adhatott okot, hogy a kamarai hatósági eljárás alá vont tagok a tagságukról egyoldalúan lemondtak, ezzel megszüntetve a kamara eljárási lehetőségét. A lemondás esetében az is nehezen kezelhető, hogy a kamara megkövetelje az immár volt tagtól, hogy a működésének befejezését és az ügyeinek lezárását vagy átadását a jogszabályoknak megfelelően teljesítse. A módosítás nem szünteti meg a tagságról való lemondás lehetőségét, azonban a tagnak a területi kamarától kell kérnie a tagság megszüntetését, így a megszüntetés törvényi feltételei, amelyek a szünetelés szabályaival azonosak, hatósági eljárásban ellenőrizhetők a tagság tényleges megszüntetése előtt.

24. §

A módosítás bővíti azon adatok körét, amelyeket a kamarai nyilvántartás közhitelesen, illetve nyilvánosan tartalmaz az ügyvédi irodák vonatkozásában. Az ügyvédi iroda jegyzett tőkéje a kamara által nyilvántartott adat, a módosítás ezzel összefüggésben egyrészt arról rendelkezik, hogy az adat közhitelesnek minősül, másrészt, hogy nyilvánosan is elérhetővé kell tenni az ügyvédkeresőben. Az ügyvédi irodák esetében az adószám is nyilvános adattá válik.

25. §

Az átmeneti rendelkezés meghatározza, hogy a kamarai nyilvántartásba már bejegyzett ingatlan-nyilvántartási ügyben való eljárási jogosultsággal rendelkező ügyvédi tevékenységet gyakorlók kiegészítő felelősségbiztosítására vonatkozó adatokat a területi kamaráknak milyen határidővel kell a nyilvántartásba – hivatalból – bejegyezniük.

26. §

Átmeneti rendelkezés, amely alapján a letétkezelésre vonatkozó megbízások és a letéti szerződések szigorítására vonatkozó előírásokat a rendelkezések hatálybalépéstét követően megkötött szerződésekre kell alkalmazni.

27. §, 1. melléklet

Az ügyvédi kamarai nyilvántartás adatait az Üttv. 1. melléklete tartalmazza. A módosítás nyilvános közhiteles adattá teszi az ingatlan-nyilvántartási ügyben való eljárási jogosultsághoz kapcsolódó kiegészítő felelősségbiztosítás biztosítójára és a biztosítás mértékére vonatkozó adatokat.

28. §

Szövegcserés módosítások.

Az Üttv. 19. § (1) bekezdésének módosítása alapján bővül az az igazságügyi hivatásrendek közé sorolható személyi kör, akik a tevékenységük ellátása során ügyvédi joggyakorlatként elismerhető gyakorlatot szereznek. A módosítás növeli az igazságügyi hivatásrendek közötti átjárhatóságot, amikor arról rendelkezik, hogy bírósági végrehajtóként, bírósági titkárként, alügyészként, közjegyzőhelyettesként, bírósági végrehajtó-helyettesként, valamint a jogi szakvizsga megszerzését követően bírósági vagy ügyészségi fogalmazóként is szerezhető ügyvédi joggyakorlatként a kamarai tagfelvétel során elismerhető gyakorlati idő.

Az Üttv. 54. § (5) bekezdésének módosítása technikai pontosítás, amely egyértelműsíti, hogy a szünetelő ügyvédeknek legalább ötévente kérelemre kell a szünetelés meghosszabbítása iránt intézkedniük, a területi kamara a szünetelést nem hosszabbítja meg ötévenként automatikusan.

Az Üttv. 85. § (1) bekezdésének módosítása arra irányul, hogy ne csak az elhunyt ügyvédek irodája számára lehessen irodagondnok kijelölése iránt intézkedni, hanem bármely olyan esetben, amikor az ügyvédi irodának ügyvédi tevékenység ellátására jogosult tagja nem marad.

Az Üttv. 86. § (1) bekezdésében az Üttv. fogalomhasználati egységesítése miatt az ügyvédi gyakorlat kifejezést ügyvédi joggyakorlatra szükséges cserélni.

Az Üttv. 158. § (2) bekezdésének módosítása alapján az Üttv. 194/A. §-a szerinti közfeladat ellátására kötött megállapodás esetére a Magyar Ügyvédi Kamara küldöttgyűlése által az Üttv. 158. § (1) bekezdés 39. pontja alapján elfogadható szabályzat kiemelt szabályzatnak minősül, amelynek az érvényességéhez az Üttv. 201. § (2) bekezdése alapján szükséges, hogy a törvényességét a miniszter előzetesen megállapítsa.

Az Üttv. 194/B. §-ának módosítása alapján az állam által előlegezett kirendelt védői díjak kifizetésére irányuló megállapodást a miniszter a Magyar Ügyvédi Kamara mint egyedüli alapító által létesített jogi személlyel is megkötheti.

Az ügyvéd és ügyfele közötti vitás helyzetben igénybe vehető közvetítésnek nem kizárólag a megbízási jogviszony keretében ellátott ügyvédi tevékenység esetében lehet helye, az többek között például a kirendelésen alapuló esetekben is alkalmazandó. Az Üttv. 195. § (1) bekezdését érintő pontosítás alapján bármely az ügyvédi tevékenység ellátásával összefüggésben álló vita esetében alkalmazhatóak a közvetítés szabályai.

29.§

A kamarai tagságról való lemondás megszűnési ok helyett megszüntetési okká válik, így a vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

30.§

Hatályba léptető rendelkezés.		

Végső előterjesztői indokolás a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosításáról szóló 2025. évi XXIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ez az indokolás – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján – a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat a munkába mielőbb visszatérni kívánó édesanyák számára vezet be kedvező módosítást azzal, hogy ezentúl a csecsemőgondozási díj – 70%-ra csökkentett összegű – folyósítása mellett a gyermek három hónapos korát követően folytatható keresőtevékenység.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A csecsemőgondozási díj folyósítása mellett a gyermek születésének napjától számított 90 napot követően folytatható keresőtevékenység.

2. §

A csecsemőgondozási díj mértékének meghatározása az ellátás mellett keresőtevékenységet folytatók esetében.

3.§

A csecsemőgondozási díj összegét érintő szövegcserés rendelkezés.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.		

Végső előterjesztői indokolás az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény módosításáról szóló 2025. évi XXV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ehat.) módosítása az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerben (a továbbiakban: EKR) azonosított gazdaságélénkítő potenciál és a tagállami energiamegtakarítási céljaink elérése miatt indokolt.

Magyarország a Nemzeti Energia- és Klímatervben 2030-ra vállalt 336 PJ halmozott végsőenergia megtakarítást alternatív szakpolitikai intézkedésekkel és az EKR-rel tervezi elérni.

A módosítások a Nemzeti Energia- és Klímatervben 2030-ra vállalt halmozott végsőenergia megtakarítási cél elérését segítik elő az EKR kötelezettség mértékének emelése, a hosszabb élettartamú intézkedésekből származó megtakarítások ösztönzése, valamint a rövid élettartamú intézkedésből származó energiamegtakarítások visszaszorítása révén. Jelenleg az EKR kötelezettek rövid és hosszú élettartamú intézkedésekből származó energiamegtakarítással is teljesíthetik energiamegtakarítási kötelezettségüket, amely oda vezetett, hogy az elmúlt időszakban a rövid élettartamú intézkedésekből származó energiamegtakarítással történő teljesítés megnőtt, a teljesítési arány nagymértékben eltolódott a hosszú élettartamú intézkedésekből származó energiamegtakarítások hátrányára.

Annak érdekében, hogy a hosszú élettartamú intézkedésekből származó energiamegtakarításokat ösztönözzük és a rövid élettartamú intézkedésből származó energiamegtakarításokat visszaszorítsuk, valamint kiaknázzuk az EKR-ben rejlő gazdaságélénkítési potenciált, az alábbi rendelkezéseket vezetjük be:

Az EKR kötelezettek energiamegtakarítási kötelezettségének emelése, valamint a kötelezettségi időszak meghosszabbítása 2035-ig.

A már bejegyzett rövid élettartamú intézkedésekből származó hitelesített energiamegtakarításokat el lehet számolni EKR kötelezettség teljesítésére időkorlát nélkül a kötelezettség alapjának 0,5%-ig, azonban új 6 évnél rövidebb megtakarítást nem lehet bejegyezni a hitelesített energiamegtakarítások nyilvántartásába, leszámítva az arányosítva újonnan bejegyzetteket 2025. december 31-ig. Ezen felül minimum 6 éves élettartamú intézkedésből származó hitelesített energiamegtakarítással történő teljesítést írunk elő, kötelező lakóépület-felújítási aránnyal.

A nem elszámolható rövid élettartamú víztakarékossági intézkedések köre kiegészül. A perlátorok mellett a víztakarékos zuhanyfej és különböző víztakarékossági szemléletformálási intézkedések (például fürdőkád vízszint jelző felszerelése) is bekerültek az EKR által nem támogatható intézkedések közé. Ezeknek az intézkedéseknek a megtakarítása nem méréssel, csak becsléssel történt és a jogalkotó szándékánál rövidebb élettartamú, nehezen mérhető energiamegtakarítást eredményeznek. A perlátor mellett megjelenő egyéb víztakarékossági intézkedés típusokat a piaci szereplők igyekeznek a kötött részarányú lakossági intézkedésként elismertetni, ami ellentétes a jogalkotó szándékával.

A rövid élettartamú intézkedésekből származó hitelesített energiamegtakarítások arányosítása.

Szorzók törlése a beruházási volumen növelése érdekében.

Az egyes energiahatékonysági intézkedésekből vagy beruházásokból származó energiamegtakarítás mértékét meghatározó jegyzék felülvizsgálata az energiapolitikáért felelős miniszterhez kerül, a jegyzék használata az energiamegtakarítási kötelezettség alapjának 0,5%-os mértéke felett kötelező lesz.

A hitelesített energiamegtakarítások szervezett piacon történő értékesítésének ösztönzése a kétoldalú megállapodás keretében bevezetendő tranzakciós díjjal.

A hitelesített energiamegtakarítások forgalomképességének bővítése gazdálkodó szervezetekre, ami az EKR költségek áthárításának mérséklését is elősegíti, élénkíti a piacot.

A végső felhasználó által átengedett hitelesített energiamegtakarítás esetén az EKR kötelezettnek a hitelesített energiamegtakarítás értékével megegyező ellenszolgáltatást kell teljesítenie, biztosítva a végső felhasználó jogos érdekét az értékarányos teljesítéshez és szolgáltatás nyújtásához.

Hitelesítések, ellenőrzések megerősítése.

A törvény egyéb, technikai jellegű módosításai szövegszerű pontosításokra, egyértelműsítésekre, meglévő szabályozás átdolgozására irányulnak, vagy jogtechnikai módosítások (felhatalmazó rendelkezések, átmeneti rendelkezések).

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A jelenlegi számítások alapján az EKR-től 2030-ig elvárt 88 PJ halmozott végsőenergia megtakarítás a jelenlegi kötelezettség mérték mellett nem fog teljesülni. Ahhoz, hogy elérjük a 88 PJ-t, emelni kell a kötelezettséget. A kötelezettség emelése és a kötelezettségi időszak meghosszabbítása 2035-ig keresletet teremt.

Az üzemanyag áremelkedés megelőzésének és az árszint stabilizálásának érdekében a közlekedési célú üzemanyagot végső felhasználók részére értékesítő gazdálkodó szervezet kötelezett felek mentesítésre kerültek a kötelezettség emelés alól, a kötelezettségük nem változik.

Az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítése keretében elszámolható hitelesített energiamegtakarítások körében a legalább 6 éves élettartamot elérő intézkedésekből származó energiamegtakarítások lesznek preferáltak. Ez segít megelőzni a korábban az EKR-be bejelentésre került, csekély mértékű megtakarítást eredményező rövid élettartamú intézkedésekből származó megtakarítások térnyerését, illetve ösztönzően hat a hosszú élettartamú energiamegtakarítási beruházásokra, különös tekintettel a lakó- és középület felújításokra.

A már bejegyzett rövid élettartamú intézkedésekből származó hitelesített energiamegtakarításokat el lehet számolni EKR kötelezettség teljesítésére időkorlát nélkül a kötelezettség alapjának 0,5%-ig, azonban új 6 évnél rövidebb megtakarítást nem lehet bejegyezni a hitelesített energiamegtakarítások nyilvántartásába, leszámítva az arányosítva újonnan bejegyzetteket 2025. december 31-ig. Ez biztosítja, hogy a már felhalmozott megtakarítások ne vesszenek kárba, de továbbra is érvényre juttatja a jogalkotói szándékot.

Meghatározásra kerül továbbá, hogy az energiamegtakarításoknak az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott százalékos arányának lakóépületek energiahatékonyságát javító egyéni fellépésből kell származnia, amely ezzel támogatja az épületek felújítását és az élénkíti az építőipart. Az építési kulcstermékek beépítése 2026-tól megkezdett intézkedésekre kötelező.

2. §

Az egyes energiahatékonysági intézkedésekből vagy beruházásokból származó energiamegtakarítás mértékét meghatározó jegyzék kötelező alkalmazásának előírása az energiamegtakarítási kötelezettség alapjának 0,5%-a feletti kötelezettségi részre az energiamegtakarítások kiszámítására. A 0,5%-os mérték alatt egyedi audit is lehetséges. A jegyzék tartalmazza az egyszerűsített mérnöki módszertan alapján, becsléssel megállapítható energiamegtakarítást eredményező egyéni fellépést, valamint az így elért energiamegtakarítás kiszámításának módszereit és elveit, egységes számítási alapot ad a hitelesített energiamegtakarítások megállapítására. A jegyzék felülvizsgálata és kiadása az energiapolitikáért felelős miniszterhez kerül.

A hitelesítési jogosultság feltétele bővül azzal, hogy az energetikai auditáló szervezeteknek legalább három energetikai auditot kell elvégeznie (önállóan vagy vállalkozáscsoportban), vagy 200 000 GJ energiamegtakarítást kell hitelesítenie.

Az Ehat. 15/B. § (7) bekezdése szerinti tranzakciós díjhoz kapcsolódóan módosul az Ehat. 15/A. § (4b) bekezdése is.

A Hivatal általi ellenőrzések megerősítése érdekében előírásra kerül, hogy ha a Hivatal rendelkezésére bocsátott dokumentáció alapján nem megállapítható, hogy az energiamegtakarítás megfelelően került-e megállapításra, a hitelesítő szervezet ellenkező bizonyításáig azt kell vélelmezni, hogy az energiamegtakarítás megállapítására nem megfelelően került sor.

3. §

A hitelesített energiamegtakarítások forgalomképességének kiterjesztése a gazdálkodó szervezetekre, és a magyar állam megjelenése a vevői oldalon. Az állam az általa megvásárolt energiamegtakarítással teljesíthet kötelezettséget, így az EKR kötelezetteknél létrejött, a kötelezettségükön felüli energiamegtakarítás az időarányos megtakarítási céljuktól jelentősen elmaradó alternatív szakpolitikák eredményének kiegészítésére is lehetőséget nyújt. A kiterjesztés folytán gazdálkodó szervezetek és természetes személyek is részt vehetnek a szervezett piacon történő kereskedésben. A természetes személyeknek közvetítők segítségével úgynevezett "on behalf" kereskedéssel nyílik lehetősége.

Az energiamegtakarítás első jogosultját kijelölő, az egyéni fellépéssel érintett végső felhasználó és a lényeges hozzájárulást kifejtő személy közötti írásbeli megállapodásban a végső felhasználó által átengedett hitelesített energiamegtakarítás esetén elő kell írni, hogy az EKR kötelezettnek a hitelesített energiamegtakarítás értékével egyező ellenszolgáltatást kell teljesítenie.

A kétoldalú megállapodással, a szervezett piacon kívül történő hitelesített energiamegtakarítás átruházásakor a vevő tranzakciós díjat köteles fizetni vállakozáscsoporton kívüli átruházás esetén. A tranzakciós díj ösztönzi a szervezett piacon való átruházást, aminek számos előnye van. A szervezett piac hatékony, egyszerű és átlátható platformja a kereskedésnek. Az átláthatóságának köszönhetően jelentős árindikációs funkcióval bír, valamint az adminisztrációt is csökkenti.

4. §

A hitelesített megtakarítás módosításának korlátozása az ellenőrzés lezárultáig, ezzel elősegítve az ellenőrzés sikeres lefolytatását.

Az adott évi energiamegtakarítási kötelezettség teljesítésén felüli többletmegtakarítás esetén alkalmazandó szorzók kivezetésre kerülnek, mivel jelentős mértékben csökkentik a beruházási volument.

Az energiamegtakarítási kötelezettség nem teljesítésének minősül az is, ha a kötelezett az adott évben elérendő lakóépület felújítási arányt, vagy új megtakarítási arányt nem teljesíti.

A részben vagy egészben energiahatékonysági járulék megfizetését választó kötelezett felek listáját a Hivatal a tárgyévet követő év április 30-ig az energiahatékonysági tájékoztató honlapon közzéteszi annak érdekében, hogy a nem energiamegtakarítással teljesítő kötelezettek listája nyilvános legyen.

5. §

Amennyiben az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott lakóépületek energiahatékonyságának javítását célzó beruházásokból származó energiamegtakarítások százalékos aránya nem teljesül, vagy az adott évben elérendő új megtakarítási arány, úgy a Hivatal bírságot szab ki a mulasztó kötelezett féllel szemben.

6.§

Technikai módosítás.

7.§

A tárgyévet megelőző évben 15 000 000 GJ energiaértékesítést meghaladó nagyvállalatok, saját maguk, vagy a vállalkozáscsoportjukba tartozó gazdálkodó szervezeten keresztül kötelesek ügyfélszolgálatukon és honlapjukon az energiahatékonysággal kapcsolatos olyan tájékoztatást és technikai, adminisztratív, pénzügyi tanácsadást nyújtani az energiafogyasztók számára, amely segíti az energiafogyasztók tudatos energiafogyasztási szemléletének kialakítását, és ahol lehetőségük van tájékozódni az EKR keresztfinanszírozáson keresztül létrejövő programokról, annak érdekében, hogy a végső felhasználó könnyebben tájékozódjon az energiamegtakarítási lehetőségekről. A hatályos szabályozás szerint a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatoknak vannak ilyen feladatai, így a kör szűkül.

8. §

Az Ehat. módosításával összefüggésben indokolttá vált a Kormány számára adott felhatalmazó rendelkezések kiegészítése, pontosítása.

9. §

Az Ehat. módosításával összefüggésben indokolttá vált az energiapolitikáért felelős miniszter számára adott felhatalmazó rendelkezések kiegészítése.

10.§

Az Ehat. módosításával összefüggésben indokolttá vált a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnöke számára adott felhatalmazó rendelkezések kiegészítése, módosítása.

11.§

A kötelezett fél és vállalkozáscsoportjába tartozó gazdálkodó szervezet közötti átruházás esetére szóló kivétel a tranzakciós díj fizetési kötelezettség alól.

A megtakarítások újrahitelesítésére vonatkozó szabály előírása az egységes jogalkalmazás érdekében.

2025. évre és azt követően nem lehet szorzót igénybe venni.

Építési kulcstermékek beépítésére vonatkozó szabályhoz kapcsolódó kiegészítés.

Átmeneti rendelkezések a hatálybalépésre tekintettel 2025. évre alkalmazandó eltérő határidőkre, valamint bizonyos típusú megtakarítások elszámolhatóságára.

12. §

Technikai jellegű szövegpontosítások.

13.§

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

14. §

Hatályba léptető rendelkezés.

15.§

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás

a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2025. évi XXVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 180/2022. (V. 24.) Korm. rendelettel Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról szóló 2022. évi VI. törvény (a továbbiakban: 2022. évi VI. törvény) 2. § (1) bekezdésében az Országgyűlés az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazta a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetben az Alaptörvény 53. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kormányrendeletek hatályát a 2022. évi VI. törvény hatályvesztéséig meghosszabbítsa. A 2022. évi VI. törvény 2022. november 1-jén hatályát vesztette.

2022. november 1-jén hatályba lépett Magyarország Alaptörvényének kilencedik módosítása azon része, amely az Alaptörvény különleges jogrenddel – így a veszélyhelyzettel – kapcsolatos szabályait koncepcionális jelleggel átalakította.

Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi – különösen menekültügyi, gazdasági és energetikai – következményei az elmúlt időszakban nem változtak, így – immár az új alkotmányos szabályok szerint – a Kormány az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelettel [a továbbiakban: 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet] új veszélyhelyzetet hirdetett ki 2022. november 1-jei hatálybalépéssel.

A veszélyhelyzet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében harminc napra hirdethető ki. A Kormány a veszélyhelyzetet az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszabbíthatja, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll. A Kormány különleges jogrendben rendeletet alkothat, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.

Az Országgyűlés a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvénnyel, a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2023. évi XI. törvénnyel, a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2023. évi LXXII. törvénnyel, a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2024. évi VIII. törvénnyel, továbbá a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2024. évi LIV. törvénnyel öt ízben felhatalmazást adott a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet 180 nappal történő meghosszabbítására.

A javaslat célja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján ismételten felhatalmazza a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet további 180 nappal meghosszabbíthassa. A javaslat megfelel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 82/A. §-ának, amely szerint az Országgyűlés Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti döntését kezdeményező javaslat a felhatalmazás alkalmanként legfeljebb 180 napos időtartamú megadására irányulhat.

Végezetül fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a veszélyhelyzet legfeljebb 180 nappal történő meghosszabbítására adott felhatalmazással az Országgyűlés – az Alaptörvény 53. cikk (4) bekezdésével összhangban – természetszerűleg nem kötelezi a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet ezen időtartamban fenntartsa: a Kormány jogosult és köteles a veszélyhelyzetet megszüntetni, ha a kihirdetésének feltételei már nem állnak fenn. Ezt az alkotmányos követelményt egyébként a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény 4. §-a is egyértelműen rögzíti, amely szerint a "törvény nem érinti a Kormány azon jogkörét, hogy a veszélyhelyzetet, ha kihirdetésének feltételei már nem állnak fenn, megszüntesse".

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1-2. §

Mivel az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi – különösen menekültügyi, gazdasági és energetikai – következményei az elmúlt időszakban továbbra sem változtak, a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet meghosszabbítása indokolt.

A javaslat értelmében az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet 2025. november 14-ig meghosszabbítsa. A javaslat ezzel a veszélyhelyzet 2025. május 18. napjától számított további 180 nappal történő meghosszabbítását kezdeményezi, amely megfelel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 82/A. §-a szerinti előírásnak.

3.§

Hatályba léptető rendelkezés.

4. §

Az Alaptörvény 51. cikk (4) bekezdése szerint az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazásról az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával dönt.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország és a Szerb Köztársaság között a polgári ügyekben nyújtandó jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről szóló 2025. évi XXVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Jelenleg Magyarország és a Szerb Köztársaság között a polgári, kereskedelmi ügyekben való igazságügyi együttműködést a két állam között továbbra is hatályban lévő, az 1969. évi 1. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kölcsönös jogsegélyről szóló, Belgrádban, az 1968. évi március hó 7. napján aláírt szerződés, valamint az 1988. évi 1. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kölcsönös jogsegélyről szóló, Belgrádban, az 1968. évi március hó 7. napján aláírt szerződés módosításáról és kiegészítéséről szóló Budapesten 1986. évi április hó 25. napján aláírt szerződés (a továbbiakban: magyar–jugoszláv jogsegélyszerződés) szabályozza.

A hatályos magyar-jugoszláv jogsegélyszerződés évtizedekkel ezelőtt, más politikai, gazdasági, társadalmi és jogi környezetben keletkezett, így mára számos rendelkezése elavulttá vált, és a gyakorlati tapasztalatok is indokolják a módosítás szükségességét. Másrészt az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 351. cikke, illetve a Csatlakozási Okmány 6. cikkének (10) bekezdése szerinti kötelezettségünk az EU-csatlakozásunk előtt kötött nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségeink és az uniós acquis közötti összeegyeztethetetlenségek kiküszöbölése. A hatályos jogsegélyszerződés több ponton sem egyeztethető össze az uniós joggal, ami szintén alátámasztotta a felülvizsgálat szükségességét.

A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a polgári ügyekben nyújtandó jogsegélyről szóló szerződés létrehozására adott felhatalmazásról szóló 116/2019. (X. 22.) ME határozatával a miniszterelnök egyetértett az új polgári jogsegélyszerződés létrehozásával. A szakértői tárgyalások eredményeként kidolgozott szöveg, a Magyarország és a Szerb Köztársaság között a polgári ügyekben nyújtandó jogsegélyről szóló szerződés (a továbbiakban: Szerződés) szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 117/2024. (XI. 13.) ME határozat alapján 2024. november 14-én, Budapesten került aláírásra.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Országgyűlés felhatalmazást ad a Szerződés kötelező hatályának elismerésére. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a Szerződés kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást, és az törvénnyel kerül kihirdetésre.

2. §

A Szerződést – szövege végleges megállapítását követően – az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

3.§

A Szerződés öt fő szerkezeti részből áll. Az "Általános rendelkezések" című rész a Szerződés alkalmazásával összefüggő, általános hatályú szabályokat állapít meg. Ezek között a Szerződés hatályára vonatkozó rendelkezéseket, a Felek állampolgárainak és jogi személyeinek jogvédelmével kapcsolatos szabályokat, továbbá a Felek hatóságainak kapcsolattartására és a nyelvhasználatra vonatkozó rendelkezéseket, végül az okiratok hitelesítésével kapcsolatos előírásokat állapít meg. Az "Eljárási jogsegély" című rész tartalmazza a kézbesítési és a bizonyításfelvételi jogsegély, valamint a jogsegély egyéb formáinak (személyállapoti okiratok megküldése, valamint a jogról való tájékoztatás) szabályait. Az "Eljárásjogi rendelkezések" című rész a perköltség-biztosítékra, a jogi segítségnyújtásra és a költségkedvezményekre irányadó rendelkezéseket, valamint a perfüggőség esetén alkalmazandó szabályokat állapít meg. A "Határozatok elismerése és végrehajtása" című rész a polgári és kereskedelmi ügyben hozott határozatok elismerését és végrehajtását szabályozza, amelyet az "Átmeneti és záró rendelkezések" című rész követ.

Az új szerződés a polgári, kereskedelmi ügyekben a hatályos kétoldalú jogsegélyszerződéshez képest korszerűbb és magyar szempontból kedvezőbb szabályozást tartalmaz. Nem állapít meg joghatósági és alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat, aminek következtében egyrészt a magyar jogalkalmazók a szerb vonatkozású ügyekben is a magyar (illetve ahol van, az uniós jogot) alkalmazhatják, másrészt az e területeket szabályozó uniós jogba ütközés lehetősége is kizárásra került.

A jogsegély nyújtása tekintetében a Szerződés a hatályos jogsegélyszerződés alkalmazási tapasztalataira építve javítja az együttműködés kereteit, így például határidőket vezet be a megkeresések teljesítésére, illetve szigorú feltételek között, de lehetővé teszi az eljárási iratok közvetlen postai úton történő kézbesítését, valamint lehetőséget ad az eljárásokban a személyek videókonferencia útján történő meghallgatására.

A határozatok elismerése és végrehajtása terén a Szerződés a másik részes államban hozott határozatok elismerésének és végrehajtásának feltételrendszerét a hatályos jogsegélyszerződéshez képest a magyar belső jog

rendszeréhez hasonlóan állapítja meg, figyelembe véve a magyar és szerb kettős állampolgársággal rendelkező állampolgárok speciális helyzetét.

4. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba. A Szerződés 30. Cikk (1) bekezdése szerint a Szerződés attól a naptól számított harmincadik napon lép hatályba, hogy a Felekhez az általuk diplomáciai úton küldött utolsó írásos értesítés is megérkezett arról, hogy a Szerződés megerősítése befejeződött.

A Szerződés hatálybalépésének naptári napját, egyúttal a kihirdető jogszabálynak a Szerződés kihirdetéséről rendelkező 2–3. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

A Szerződés hatálybalépésével a 30. Cikk (3) bekezdése alapján a magyar-jugoszláv jogsegélyszerződés "Általános rendelkezések" című Első része, valamint "Jogsegély polgári és családjogi ügyekben" című Második része – kivéve a nyelvhasználattal kapcsolatos 17. cikket – hatályukat vesztik Magyarország és Szerbia vonatkozásában. Így Magyarország és Szerbia viszonylatában a Szerződés hatályba lépésével a polgári, kereskedelmi ügyekben a magyar-jugoszláv jogsegélyszerződés nem kerülhet alkalmazásra, ugyanakkor annak a bűnügyi jogsegélyre vonatkozó része, valamint a nyelvhasználattal kapcsolatos 17. cikke továbbra is hatályban marad. A magyar-jugoszláv jogsegélyszerződés ugyanakkor változatlan formában hatályban van Magyarország és a volt Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság többi utódállama (így Észak-Macedónia, Montenegró, Bosznia-Hercegovina, Koszovó, az EU-jog által nem érintett részekben Szlovénia és Horvátország) viszonylatában, ennek megfelelően ezen jogsegélyszerződés egységes szerkezetbe foglalt magyar nyelvű szövege nem módosul.

5. §

Az Nsztv.	10.	§ (1)	bekezdés	f)	pontjának	megfelelően	tartalmazza	a	Szerződés	végrehajtásáért	felelős	szerv
(az igazság	gügy	ért fe	lelős minisz	zter	r) megjelölé	sét.						

Végső előterjesztői indokolás

a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő Megállapodás kihirdetéséről szóló 2025. évi XXVIII. törvényhez

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Hazánk támogatja a biológiai sokféleség fenntartását szolgáló nemzetközi erőfeszítéseket, és ennek jegyében döntött arról, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő Megállapodás részes felévé válik. Ennek megfelelően a Megállapodás aláírására Magyarország részéről 2023. szeptember 21-én sor került. A Megállapodást – a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos jogszabály értelmében – a belső jog részévé is kell tenni, így törvénnyel történő kihirdetése szükséges.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1.§

A Megállapodás törvényhozási tárgykörbe tartozó rendelkezéseket tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra tekintettel a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a Megállapodás kötelező hatályának elismerése, valamint kihirdetése az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3.§

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának, valamint 10. § (2) bekezdésének megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítását, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

1. melléklet

Az 1. melléklet a Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazza.

2. melléklet

A 2. melléklet a	Megállapodás	hiteles angol	nyelvű	szövegét ta	rtalmazza.

Végső előterjesztői indokolás

az Európa Tanács labdarúgó-mérkőzések és egyéb sportrendezvények biztonságához, biztosításához és az ott nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó integrált megközelítésről szóló Egyezménye kihirdetéséről, valamint az Európa Tanács sporteseményeken, különösen a labdarúgó mérkőzéseken megnyilvánuló nézői erőszakról és nem megfelelő viselkedésről szóló Egyezménye felmondásáról szóló 2025. évi XXIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdésében és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 20. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel törvényjavaslat esetében a végső előterjesztői indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az 1980-as években a labdarúgó-mérkőzéseken előforduló számos erőszakos cselekmény és rendzavarás rámutatott arra, hogy az úgynevezett "futballhuliganizmus" olyan, Európa-szerte megnyilvánuló jelenség,

amely európai szintű intézményi választ követel meg az Európa Tanácstól. A fentiekre figyelemmel készült el a sporteseményeken, különösen a labdarúgó mérkőzéseken megnyilvánuló nézői erőszakról és nem megfelelő viselkedésről szóló egyezmény (a továbbiakban: 120. számú egyezmény), amit 1985. augusztus 19-én nyitottak meg aláírásra. A 120. számú egyezmény 1985. november 1-jén lépett hatályba, és 42 részes állam ratifikálta azt. A 120. számú egyezményhez hazánk 1990. április 18-án csatlakozott, az Magyarország vonatkozásában 1990. június 1-jén lépett hatályba. A 120. számú egyezményt a 2003. évi LXIII. törvény hirdette ki.

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 2013 decemberében határozott a 120. számú egyezmény felülvizsgálatáról. A felülvizsgálat eredményeként készült el az Európa Tanács labdarúgó-mérkőzések és egyéb sportrendezvények biztonságához, biztosításához és az ott nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó integrált megközelítésről szóló Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény), amely 2016. július 3-án nyílt meg aláírásra. Az Egyezmény célja annak lehetővé tétele, hogy a labdarúgó- és egyéb sportrendezvények védett, biztonságos és kellemes környezetet nyújtsanak minden egyén számára. E cél elérése érdekében az Egyezmény a labdarúgó- és más sportrendezvényekre vonatkozó, egymáshoz kapcsolódó intézkedések kidolgozásában részt vevő valamennyi szervezet közötti partnerség és együttműködés kialakításának szükségességére helyezi a hangsúlyt. Az Egyezmény tartalma jellemzően nem előíró jellegű, hanem inkább az alapvető elveket lefektető keretdokumentumként szolgál. Az Egyezmény 16. cikke értelmében az Egyezmény a 120. számú egyezmény helyébe lép, ezért annak felmondása, és a 120. számú egyezményt kihirdető törvény hatályon kívül helyezése is szükséges.

Az Európa Tanács labdarúgó-mérkőzések és egyéb sportrendezvények biztonságához, biztosításához és az ott nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó integrált megközelítésről szóló Egyezménye szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1025/2021. (II. 2.) Korm. határozat alapján az Egyezményt Magyarország 2021. június 2-án aláírta.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján az Országgyűlés adhat felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére és a 120. számú egyezmény felmondására.

2. §

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint az Egyezmény kihirdetése az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

3.§

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a törvény mellékletei az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazzák.

Az Egyezmény hatálya a hivatásos versenyrendszerben részt vevő labdarúgó-sportszervezetek és nemzeti válogatottak részvételével játszott labdarúgó-mérkőzésekre és bajnokságokra terjed ki, de annak előírásait a csatlakozó államok szélesebb körben is alkalmazhatják. Az Egyezmény célja, hogy biztonságos és barátságos környezetet biztosítson a labdarúgó-mérkőzéseken és más sportrendezvényeken. A célok eléréséhez pedig szükség van a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó integrált megközelítésre.

Az Egyezmény javasolja nemzeti és helyi koordinációs megállapodások megkötését a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó, több szervezetet érintő integrált megközelítés nemzeti és helyi szinten történő kidolgozásának céljából, a kockázatok azonosítása, elemzése és értékelése érdekében. A megállapodások – lehetőség szerint – ki kell, hogy terjedjenek a fenti területekért felelős valamennyi kulcsfontosságú állami- és magánszervezetre.

Az Egyezmény kiemeli annak fontosságát, hogy a nemzeti jogi, szabályozási vagy igazgatási keretek pontosan határozzák meg az egyes érintett szervezetek szerepeit és feladatait.

Az Egyezmény kitér továbbá arra is, hogy a stadionengedélyezési eljárásoknak, tanúsítási rendszereknek és a stadionok működtetési szabályainak a biztonsági szempontokra is figyelemmel kell lenniük. A stadionoknak befogadó és kellemes, barátságos környezetet kell biztosítaniuk mindenki részére.

Az Egyezmény részes államainak a biztonsági szabályzatukban szerepeltetniük kell a pirotechnikai eszközök használatára, az erőszakos vagy tiltott viselkedésre és bármilyen rasszista vagy egyéb megkülönböztető magatartásra vonatkozó szabályokat.

Az Egyezmény a játékosokra, az edzőkre és a csapatok egyéb képviselőire vonatkozóan is megfogalmazza a sport alapvető elveinek, így a tolerancia, a tisztelet és a tisztességes játék elve tiszteletben tartását.

Az Egyezmény a kockázatértékelés és a megelőző intézkedések kidolgozása, valamint a védett, biztonságos és kellemes környezet kialakítása szempontjából hangsúlyozza a szervezők és valamennyi érdekelt fél – így a települési önkormányzatok, a rendőrség, a helyi közösségek és vállalkozások, a szurkolók képviselői, a labdarúgó sportszervezetek és nemzeti szövetségek – együttműködésének szükségességét. Emellett kiemeli a szurkolók képviselőivel és a helyi közösségekkel való proaktív és rendszeres kommunikációt támogató politika kidolgozásának és alkalmazásának fontosságát.

Az Egyezmény alapján a rendőrségi stratégiáknak összhangban kell állniuk a biztonsághoz, a biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó tágabb, integrált megközelítéssel, emellett gondoskodni kell ezen stratégiák rendszeres értékeléséről és szükség szerinti módosításáról a nemzeti és nemzetközi tapasztalatok és bevált gyakorlatok figyelembevételével.

Az Egyezmény szankciókat is megfogalmaz a tiltott magatartások megelőzésére és adott esetben büntetésére. Rendelkezik a kizárási, kitiltási intézkedések szükségességéről, a külföldi jogsértők megbüntetéséről és az erőszakos vagy más módon rendzavaró cselekményeket elkövetők külföldi sportrendezvényre történő utazásának lehetőség szerinti korlátozásáról.

A nemzetközi együttműködés keretében a részes feleknek rendőri szervük keretein belül nemzeti futballinformációs pontot kell létrehozniuk vagy kijelölniük. Létrejön a Sportrendezvények Biztonságával és Biztosításával Foglalkozó Bizottság, amelynek feladata az Egyezmény rendelkezéseinek figyelemmel kísérése, egyeztetések lefolytatása, információ-csere és ajánlások megfogalmazása.

4. §

A § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik. Az Egyezmény 2017. november 1-jén nemzetközi jogilag hatályba lépett. Az Egyezményhez ezt követően csatlakozó állam vonatkozásában az Egyezmény azon időpontot követő egy hónapos időszak lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási okirat letétbe helyezése megtörtént.

Az Nsztv. 10. § (4) bekezdésére figyelemmel az Egyezmény hatálybalépésének, valamint a 120. számú egyezmény felmondásának naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontja alapján a törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a sportpolitikáért felelős, valamint a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.

6. §

A 120. számú egyezmény felmondására és az Egyezményhez való csatlakozásra figyelemmel hatályon kívül kell helyezni az Európa Tanács keretében, Strasbourgban, 1985. augusztus 19-én létrejött, a sporteseményeken, különösen a labdarúgó-mérkőzéseken megnyilvánuló nézői erőszakról és nem megfelelő viselkedésről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2003. évi LXIII. törvényt.

1. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a törvény mellékletei az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazzák.

Az Egyezmény hatálya a hivatásos versenyrendszerben részt vevő labdarúgó-sportszervezetek és nemzeti válogatottak részvételével játszott labdarúgó-mérkőzésekre és bajnokságokra terjed ki, de annak előírásait a csatlakozó államok szélesebb körben is alkalmazhatják. Az Egyezmény célja, hogy biztonságos és barátságos környezetet biztosítson a labdarúgó-mérkőzéseken és más sportrendezvényeken. A célok eléréséhez pedig szükség van a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó integrált megközelítésre.

Az Egyezmény javasolja nemzeti és helyi koordinációs megállapodások megkötését a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó, több szervezetet érintő integrált megközelítés nemzeti és helyi szinten történő kidolgozásának céljából, a kockázatok azonosítása, elemzése és értékelése érdekében. A megállapodások – lehetőség szerint – ki kell, hogy terjedjenek a fenti területekért felelős valamennyi kulcsfontosságú állami- és magánszervezetre.

Az Egyezmény kiemeli annak fontosságát, hogy a nemzeti jogi, szabályozási vagy igazgatási keretek pontosan határozzák meg az egyes érintett szervezetek szerepeit és feladatait.

Az Egyezmény kitér továbbá arra is, hogy a stadionengedélyezési eljárásoknak, tanúsítási rendszereknek és a stadionok működtetési szabályainak a biztonsági szempontokra is figyelemmel kell lenniük. A stadionoknak befogadó és kellemes, barátságos környezetet kell biztosítaniuk mindenki részére.

Az Egyezmény részes államainak a biztonsági szabályzatukban szerepeltetniük kell a pirotechnikai eszközök használatára, az erőszakos vagy tiltott viselkedésre és bármilyen rasszista vagy egyéb megkülönböztető magatartásra vonatkozó szabályokat.

Az Egyezmény a játékosokra, az edzőkre és a csapatok egyéb képviselőire vonatkozóan is megfogalmazza a sport alapvető elveinek, így a tolerancia, a tisztelet és a tisztességes játék elve tiszteletben tartását.

Az Egyezmény a kockázatértékelés és a megelőző intézkedések kidolgozása, valamint a védett, biztonságos és kellemes környezet kialakítása szempontjából hangsúlyozza a szervezők és valamennyi érdekelt fél – így a települési önkormányzatok, a rendőrség, a helyi közösségek és vállalkozások, a szurkolók képviselői, a labdarúgó sportszervezetek és nemzeti szövetségek – együttműködésének szükségességét. Emellett kiemeli a szurkolók képviselőivel és a helyi közösségekkel való proaktív és rendszeres kommunikációt támogató politika kidolgozásának és alkalmazásának fontosságát.

Az Egyezmény alapján a rendőrségi stratégiáknak összhangban kell állniuk a biztonsághoz, a biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó tágabb, integrált megközelítéssel, emellett gondoskodni kell ezen stratégiák rendszeres értékeléséről és szükség szerinti módosításáról a nemzeti és nemzetközi tapasztalatok és bevált gyakorlatok figyelembevételével.

Az Egyezmény szankciókat is megfogalmaz a tiltott magatartások megelőzésére és adott esetben büntetésére. Rendelkezik a kizárási, kitiltási intézkedések szükségességéről, a külföldi jogsértők megbüntetéséről és az erőszakos vagy más módon rendzavaró cselekményeket elkövetők külföldi sportrendezvényre történő utazásának lehetőség szerinti korlátozásáról.

A nemzetközi együttműködés keretében a részes feleknek rendőri szervük keretein belül nemzeti futballinformációs pontot kell létrehozniuk vagy kijelölniük. Létrejön a Sportrendezvények Biztonságával és Biztosításával Foglalkozó Bizottság, amelynek feladata az Egyezmény rendelkezéseinek figyelemmel kísérése, egyeztetések lefolytatása, információ-csere és ajánlások megfogalmazása.

2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a törvény mellékletei az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazzák.

Az Egyezmény hatálya a hivatásos versenyrendszerben részt vevő labdarúgó-sportszervezetek és nemzeti válogatottak részvételével játszott labdarúgó-mérkőzésekre és bajnokságokra terjed ki, de annak előírásait

a csatlakozó államok szélesebb körben is alkalmazhatják. Az Egyezmény célja, hogy biztonságos és barátságos környezetet biztosítson a labdarúgó-mérkőzéseken és más sportrendezvényeken. A célok eléréséhez pedig szükség van a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó integrált megközelítésre.

Az Egyezmény javasolja nemzeti és helyi koordinációs megállapodások megkötését a biztonsághoz, biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó, több szervezetet érintő integrált megközelítés nemzeti és helyi szinten történő kidolgozásának céljából, a kockázatok azonosítása, elemzése és értékelése érdekében. A megállapodások – lehetőség szerint – ki kell, hogy terjedjenek a fenti területekért felelős valamennyi kulcsfontosságú állami- és magánszervezetre.

Az Egyezmény kiemeli annak fontosságát, hogy a nemzeti jogi, szabályozási vagy igazgatási keretek pontosan határozzák meg az egyes érintett szervezetek szerepeit és feladatait.

Az Egyezmény kitér továbbá arra is, hogy a stadionengedélyezési eljárásoknak, tanúsítási rendszereknek és a stadionok működtetési szabályainak a biztonsági szempontokra is figyelemmel kell lenniük. A stadionoknak befogadó és kellemes, barátságos környezetet kell biztosítaniuk mindenki részére.

Az Egyezmény részes államainak a biztonsági szabályzatukban szerepeltetniük kell a pirotechnikai eszközök használatára, az erőszakos vagy tiltott viselkedésre és bármilyen rasszista vagy egyéb megkülönböztető magatartásra vonatkozó szabályokat.

Az Egyezmény a játékosokra, az edzőkre és a csapatok egyéb képviselőire vonatkozóan is megfogalmazza a sport alapvető elveinek, így a tolerancia, a tisztelet és a tisztességes játék elve tiszteletben tartását.

Az Egyezmény a kockázatértékelés és a megelőző intézkedések kidolgozása, valamint a védett, biztonságos és kellemes környezet kialakítása szempontjából hangsúlyozza a szervezők és valamennyi érdekelt fél – így a települési önkormányzatok, a rendőrség, a helyi közösségek és vállalkozások, a szurkolók képviselői, a labdarúgó sportszervezetek és nemzeti szövetségek – együttműködésének szükségességét. Emellett kiemeli a szurkolók képviselőivel és a helyi közösségekkel való proaktív és rendszeres kommunikációt támogató politika kidolgozásának és alkalmazásának fontosságát.

Az Egyezmény alapján a rendőrségi stratégiáknak összhangban kell állniuk a biztonsághoz, a biztosításhoz és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó tágabb, integrált megközelítéssel, emellett gondoskodni kell ezen stratégiák rendszeres értékeléséről és szükség szerinti módosításáról a nemzeti és nemzetközi tapasztalatok és bevált gyakorlatok figyelembevételével.

Az Egyezmény szankciókat is megfogalmaz a tiltott magatartások megelőzésére és adott esetben büntetésére. Rendelkezik a kizárási, kitiltási intézkedések szükségességéről, a külföldi jogsértők megbüntetéséről és az erőszakos vagy más módon rendzavaró cselekményeket elkövetők külföldi sportrendezvényre történő utazásának lehetőség szerinti korlátozásáról.

A nemzetközi együttműködés keretében a részes feleknek rendőri szervük keretein belül nemzeti futballinformációs pontot kell létrehozniuk vagy kijelölniük. Létrejön a Sportrendezvények Biztonságával és Biztosításával Foglalkozó Bizottság, amelynek feladata az Egyezmény rendelkezéseinek figyelemmel kísérése, egyeztetések lefolytatása, információ-csere és ajánlások megfogalmazása.

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a víziközmű-szolgáltatók és ellátásért felelősök adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 13/2019. (X. 4.) MEKH rendelet módosításáról szóló 3/2025. (V. 12.) MEKH rendelethez

A jogszabály-módosítás célja az, hogy megteremtse az összhangot a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény – 2025. január 1. napjától – hatályos fogalomrendszerével, továbbá megnövelje az ágazati elemzést megalapozó gazdasági adatok esetében az adatszolgáltatással kapcsolatban irányadó teljesítési határidőket az eredményes teljesítés támogatása érdekében, valamint fokozza a szolgáltatott adatok megbízhatóságát azáltal, hogy bevezetésre kerül a teljességi nyilatkozattal kapcsolatos rendelkezés és az ahhoz kapcsolódó nyilatkozati minta.

Az indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Végső előterjesztői indokolás

a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 31/A. § (4) bekezdése szerinti átmeneti díj meghatározására irányuló kérelemhez benyújtandó adatok köréről szóló 22/2023. (XII. 28.) MEKH rendelet módosításáról szóló 4/2025. (V. 12.) MEKH rendelethez

A jogszabály-módosítás kizárólag technikai jellegű, illetve szövegpontosító módosító rendelkezéseket tartalmaz, amelyek egyfelől a normavilágosság fokozására, másrészt pedig arra irányulnak, hogy megteremtsék az összhangot a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény – 2025. január 1. napjától – hatályos fogalomrendszerével.

Az indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.